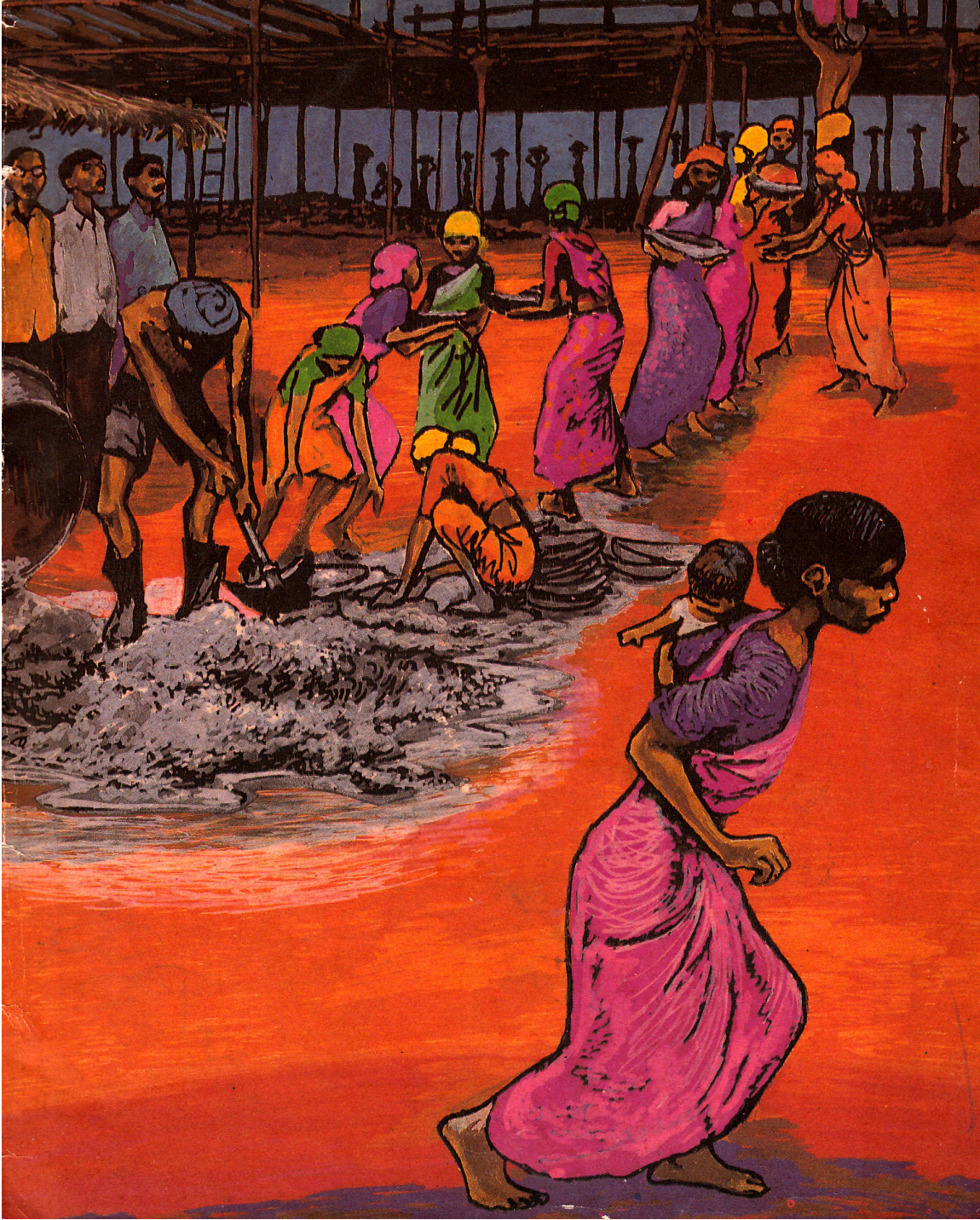

ಕಂಠಮ್ಮ

ಕಟ್ಟಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮಹಿಳೆಯ ಕತೆ

ಕಂಠಮ್ಮ

ಕಟ್ಟಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮಹಿಳೆಯ ಕತೆ

ಲೇಖಕಿ: ಜೆ. ಎಚ್. ಸೀತಾ

ಚಿತ್ರಗಳು: ಆರ್ ಎಲ್ ಮಿಥರಾದಿರ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಪ್ರಭಾಕರ ನಾನಾವಟಿ

ICRA, ಬೆಂಗಳೂರು, 1986

ಕಂಠಮ್ಮ ಗಡದ್ದು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎಚ್ಚರವಾದಳು.

ಚರ್ಚಿನ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

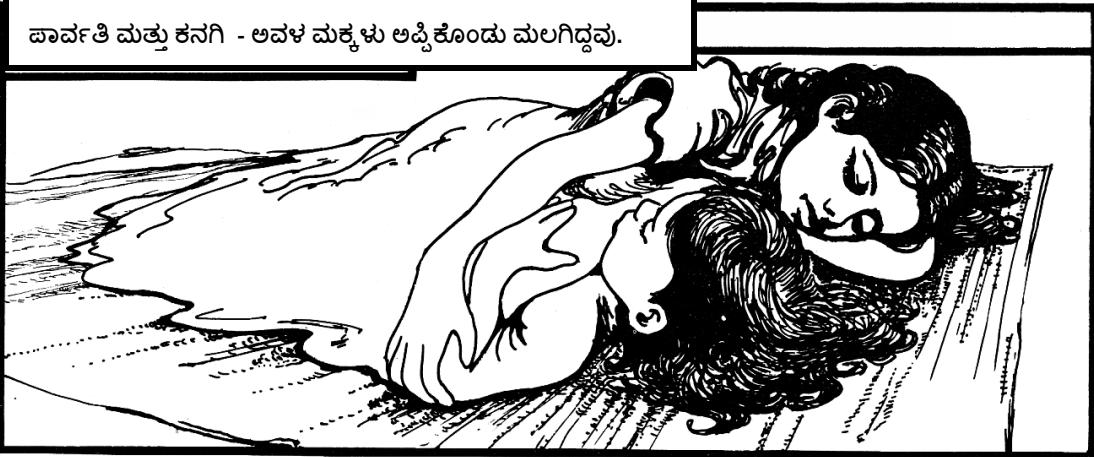
ತಾನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮಲಗಿದ್ದರ ಅರಿವಾಯಿತು.

ಸೂರ್ಯನು ಈಗಾಗಲೇ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ.

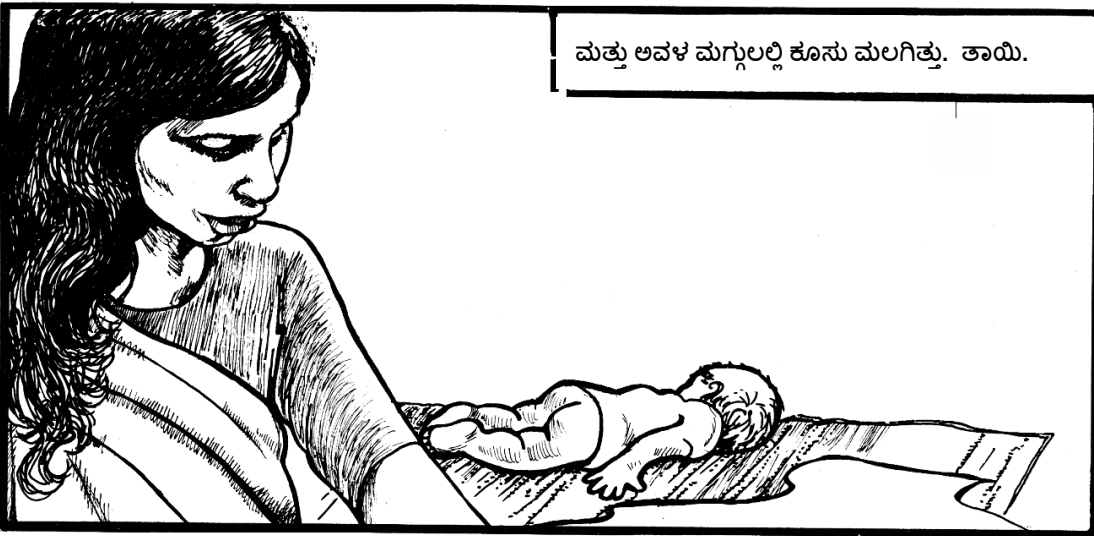

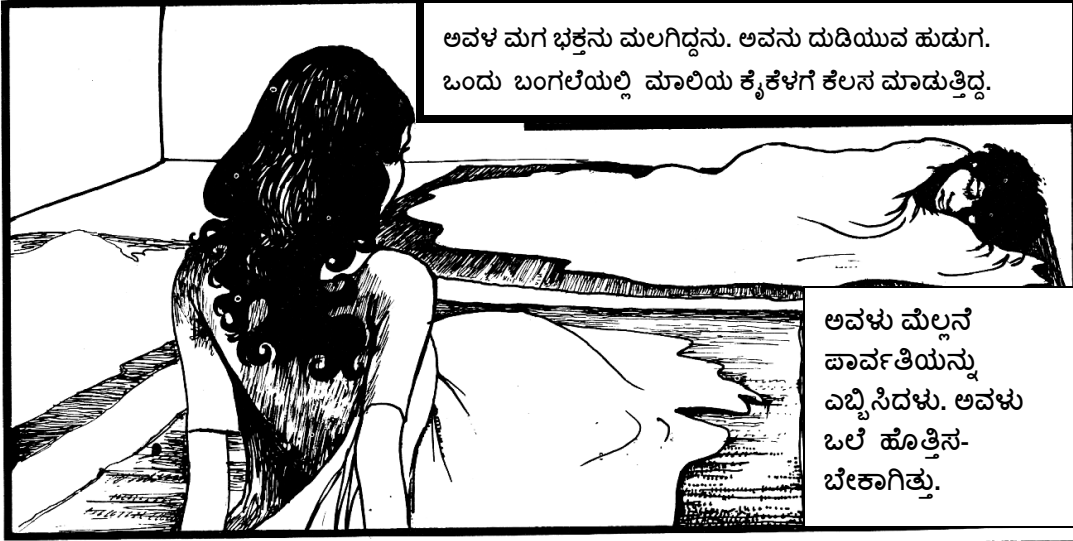
ಆಕೆ ಸುತ್ತಲು ನೋಡಿದಳು.

ಪಾರ್ವತಿ ಮತ್ತು ಕನಕಿ - ಅವಳ ಮಕ್ಕಳು ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದವು.

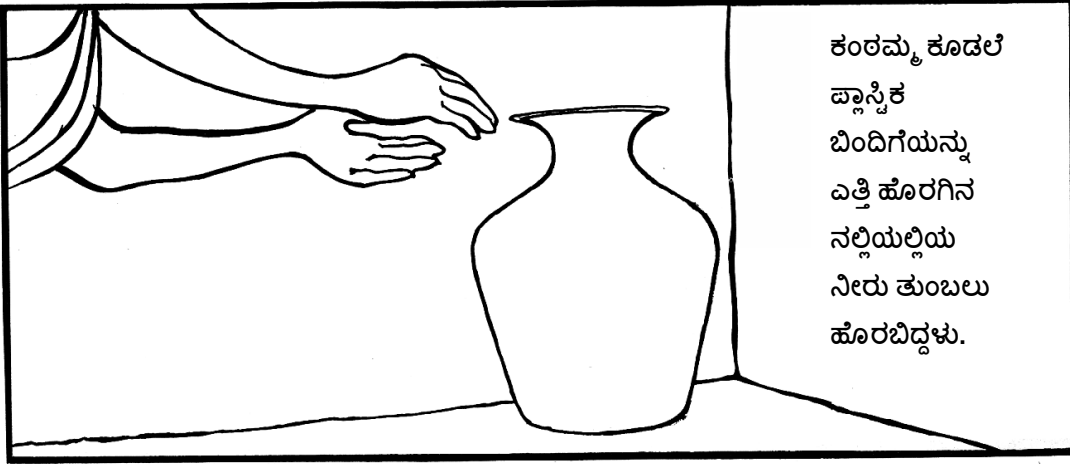

ಮತ್ತು ಅವಳ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಕೂಸು ಮಲಗಿತ್ತು. ತಾಯಿ.

ಅವಳ ಮಗ ಭಕ್ತನು ಮಲಗಿದ್ದನು. ಅವನು ದುಡಿಯುವ ಹುಡುಗ.
ಒಂದು ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಲಿಯ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಅವಳು ಮೆಲ್ಲನೆ
ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು
ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು. ಅವಳು
ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿಸಿ-
ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

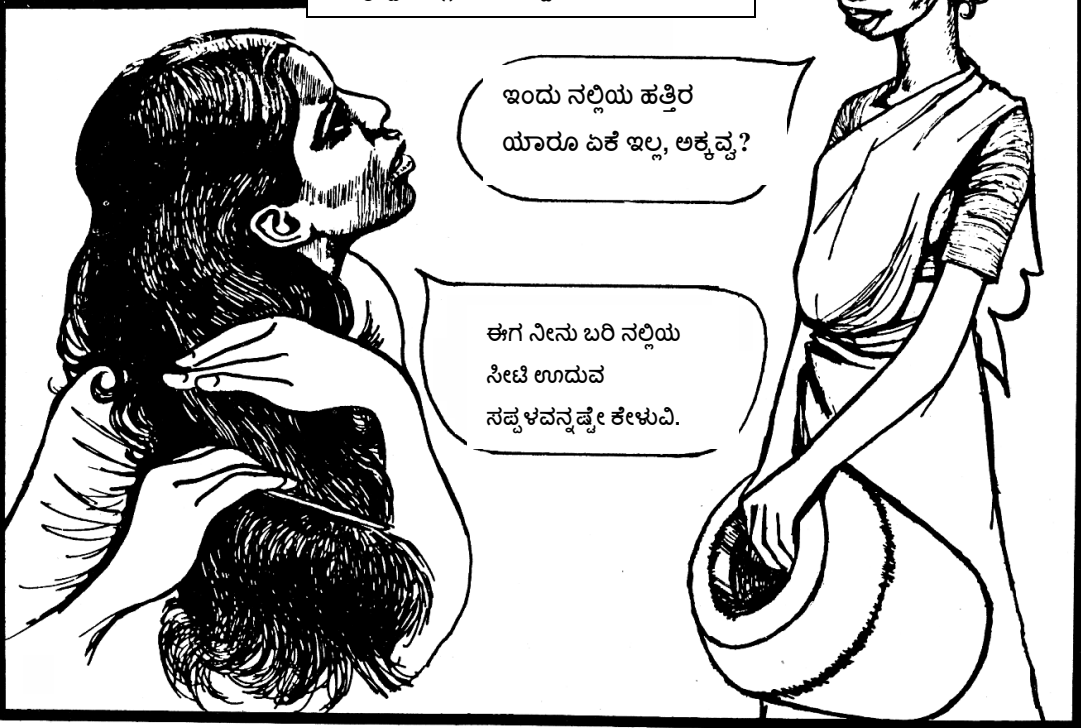
ಕಂಠಮ್ಮ ಕೂಡಲೆ
ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್
ಬಿಂದಿಗೆಯನ್ನು
ಎತ್ತಿ ಹೊರಗಿನ
ನಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯ
ನೀರು ತುಂಬಲು
ಹೊರಬಿದ್ದಳು.

ಅವಳು ಮನೆ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ನಲ್ಲಿಯ ಹತ್ತಿರ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ
ಐದಾರು ಹೆಣ್ಣುಕುಳು ನೀರಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

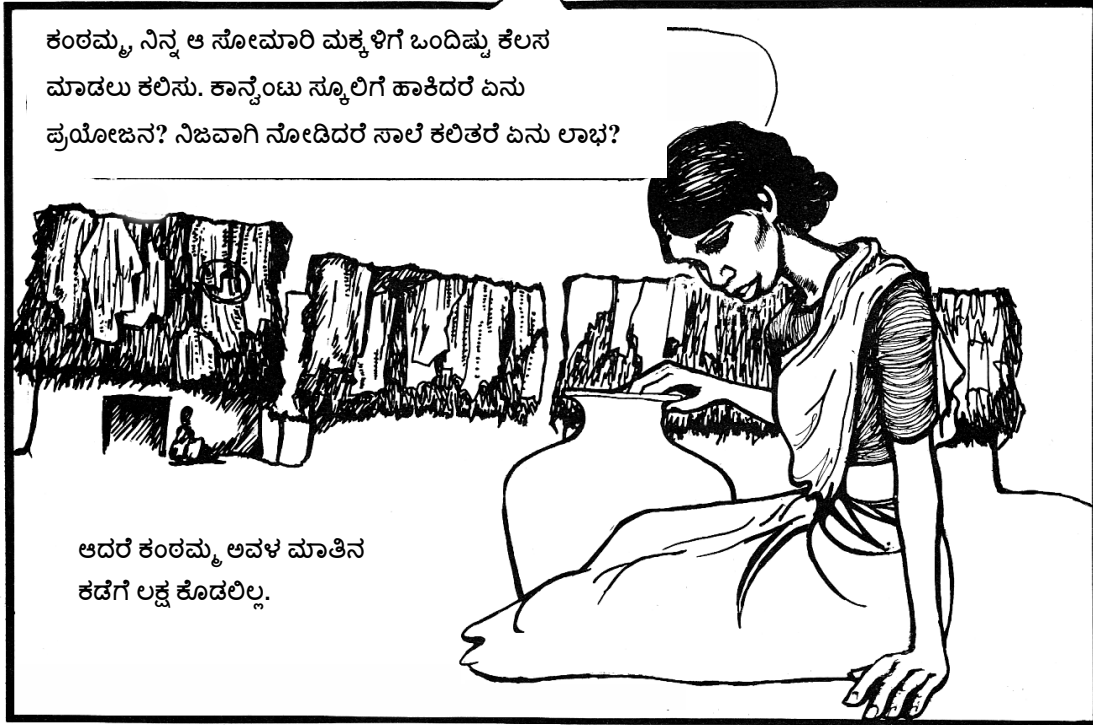
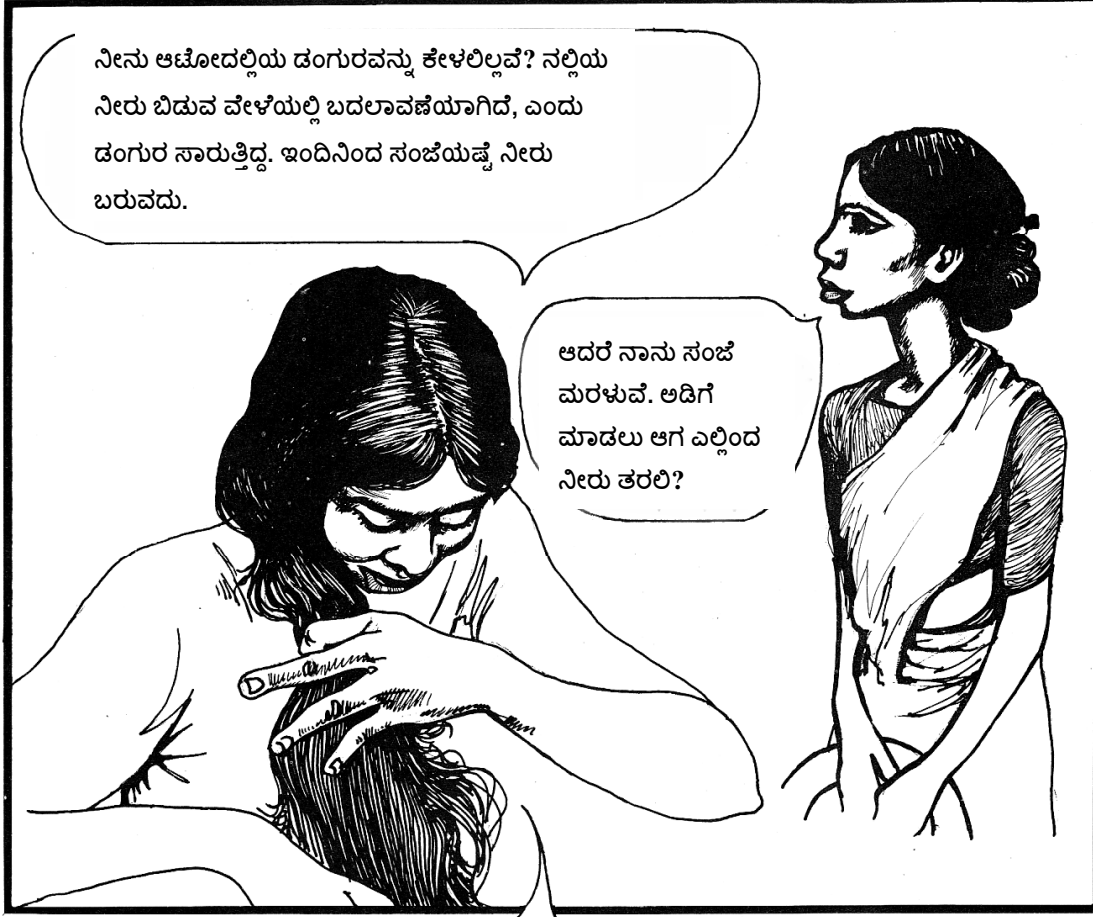

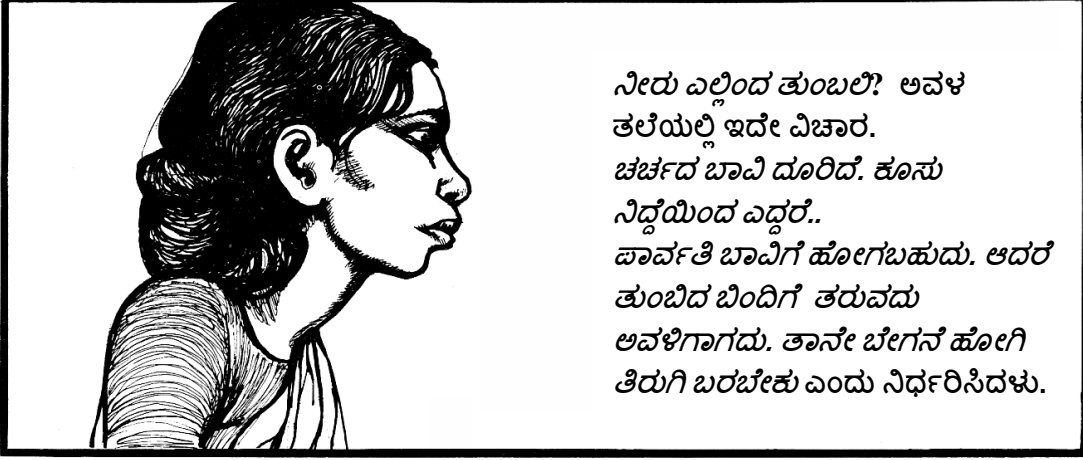
ಅಕ್ಕವ್ವ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಳು.

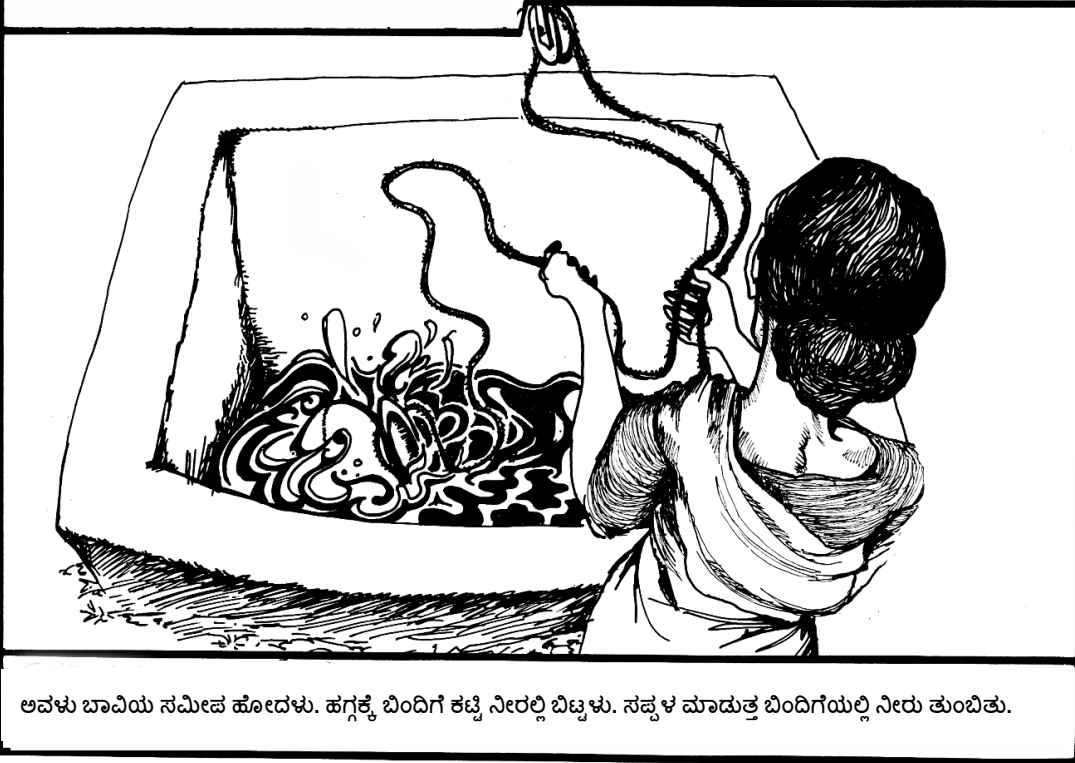
ಇಂದು ನಲ್ಲಿಯ ಹತ್ತಿರ
ಯಾರೂ ಏಕೆ ಇಲ್ಲ, ಅಕ್ಕವ್ವ?

ಈಗ ನೀನು ಬರಿ ನಲ್ಲಿಯ
ಸೀಟಿ ಉದುವ
ಸಪ್ಪಳವನ್ನಷ್ಟೇ ಕೇಳುವಿ.

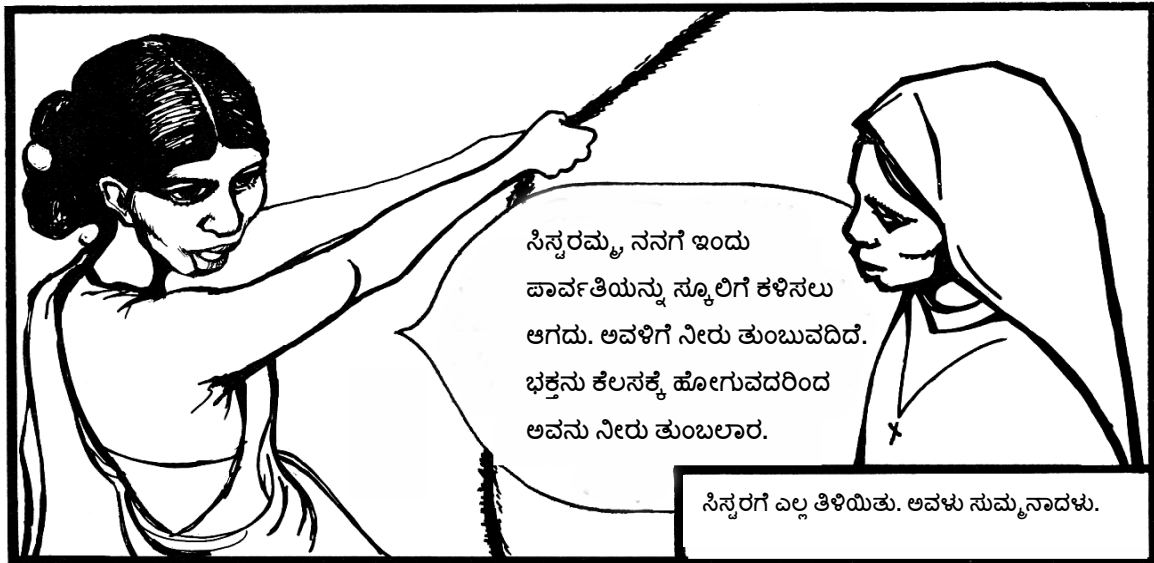
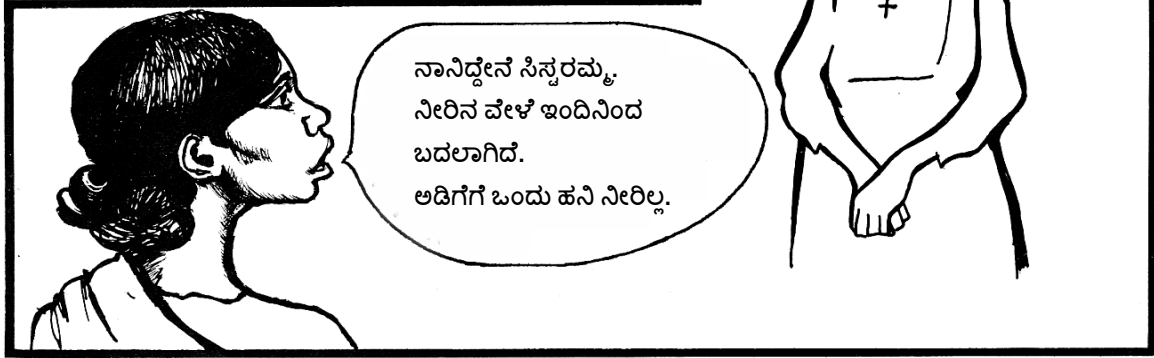
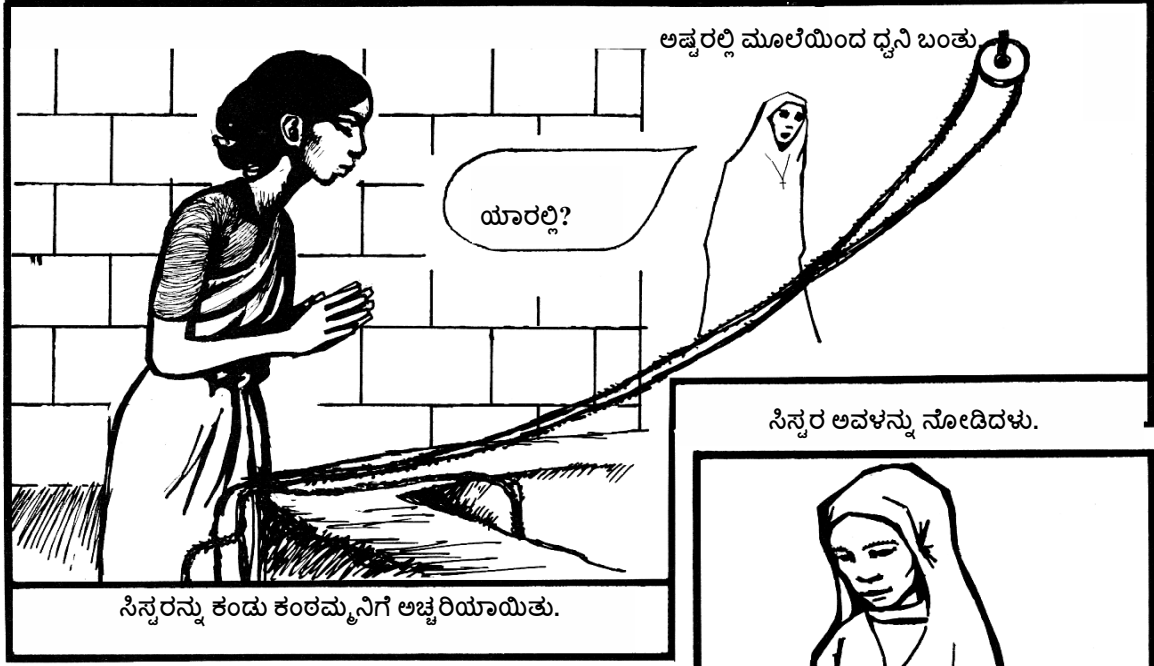

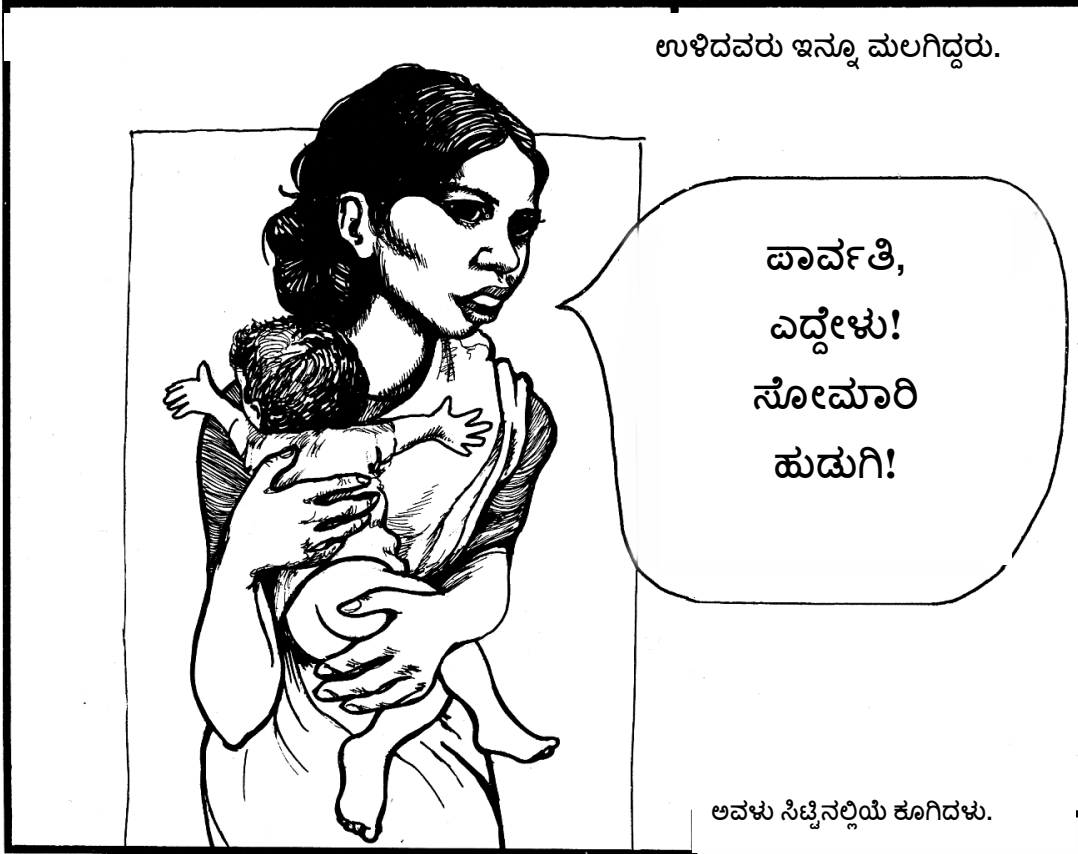
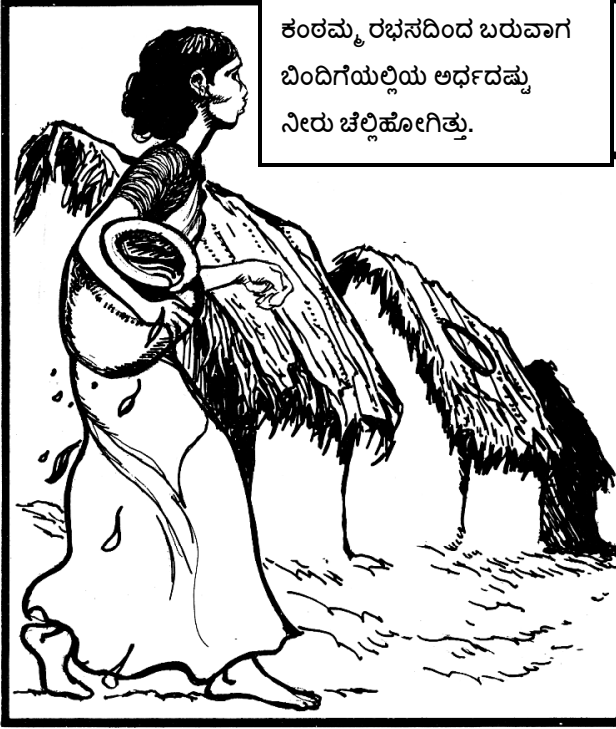

ಚರ್ಚಿನ ಹೊರಗೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆಂದು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಹೊರಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

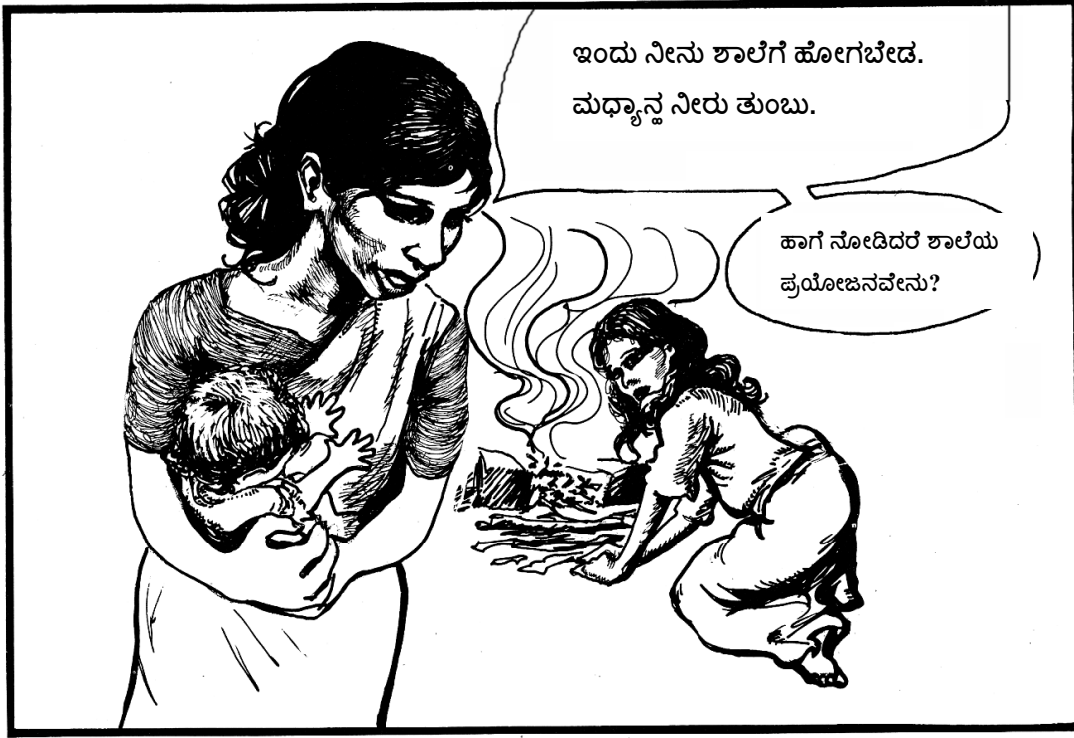

ಅವಳು ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೆ ಕೂಗಿದಳು.

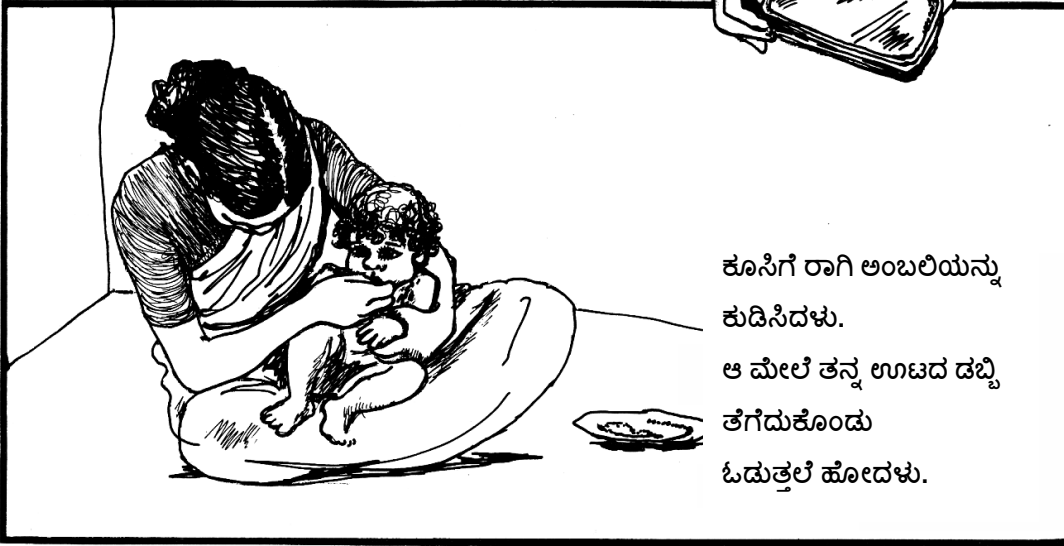

ಅಡಿಗೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಮೊದಲು ಉಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸಿದಳು.

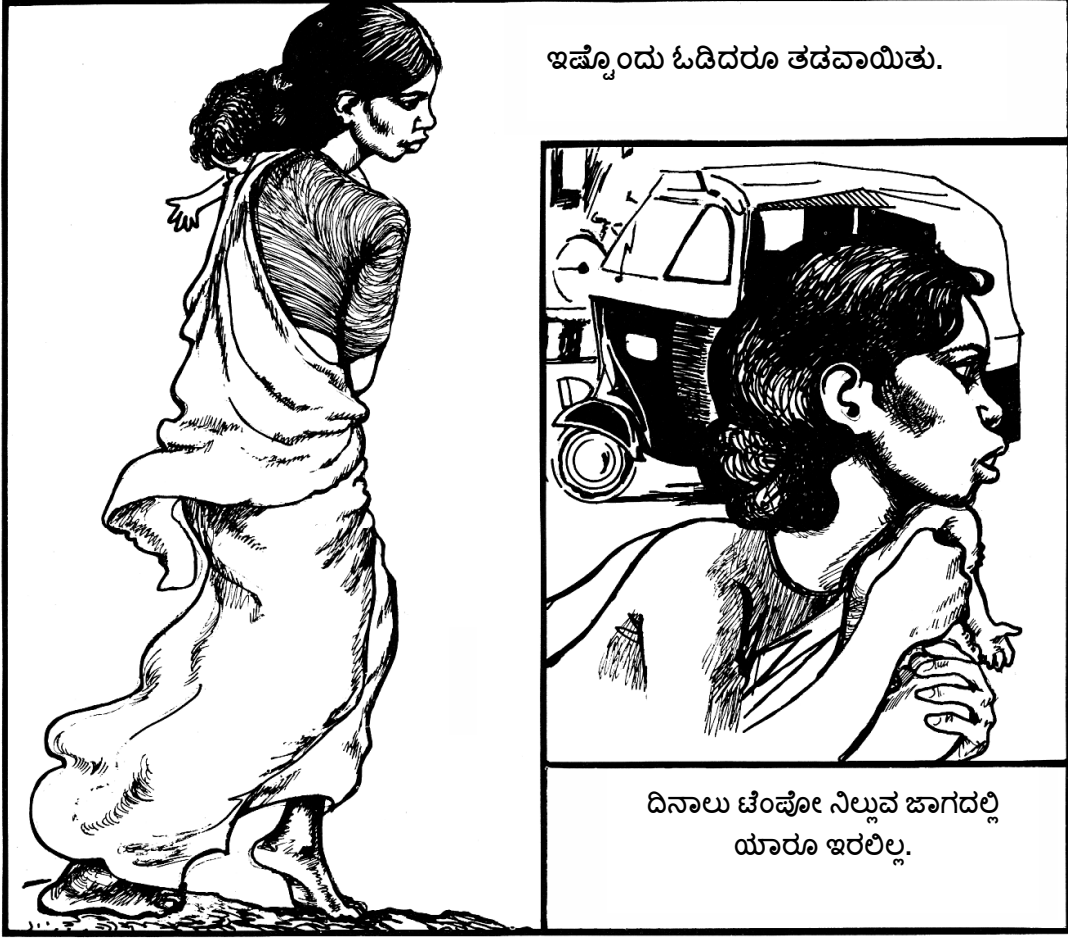

ಆ ಮೇಲೆ
ಪಾರ್ವತಿಗೆ
ಹಾಗೂ ಕನಕನಿಗೆ
ಉಟ
ಹಾಕಿದಳು.

ಕಂಠಮ್ಮ ಭಕ್ತನಿಗಾಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಟದ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು.

ಕೂಸಿಗೆ ರಾಗಿ ಅಂಬಲಿಯನ್ನು
ಕುಡಿಸಿದಳು.
ಆ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಉಟದ ಡಬ್ಬಿ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಓಡುತ್ತಲೇ ಹೋದಳು.

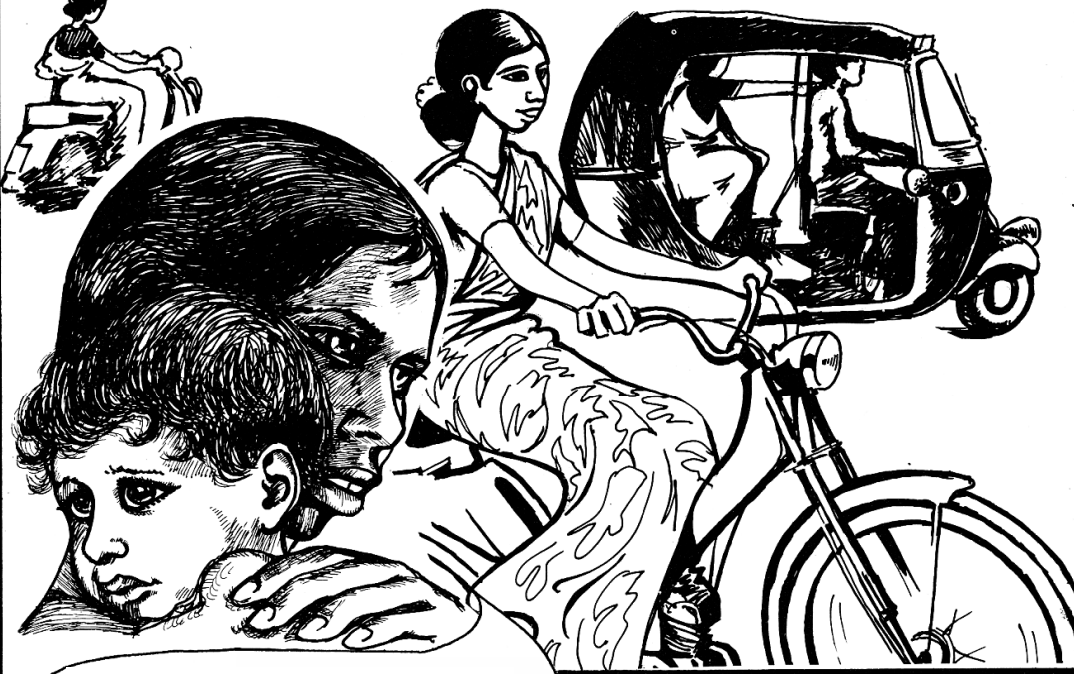

ಟೆಂಪೋ ಮೊದಲೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ
ಬಸ್ಸಿನ ಬಾಡಿಗೆ ತೆತ್ತಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರನ
ಬೈಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು.

ಅಹುದು. ಟೆಂಪೋ
ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಕಂಠಮ್ಮ ಬಸ್ಸಿಗಾಗಿ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ. ಹೆಣ್ಣುತ್ಯಳಿಗಲ್ಲ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅವನರ.

ಈ ಹೆಣ್ಣುತ್ಯಳು ಇಷ್ಟೊಂದು ನಿರ್ಗಂಜವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ? ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಸಿಲ್ಲ.

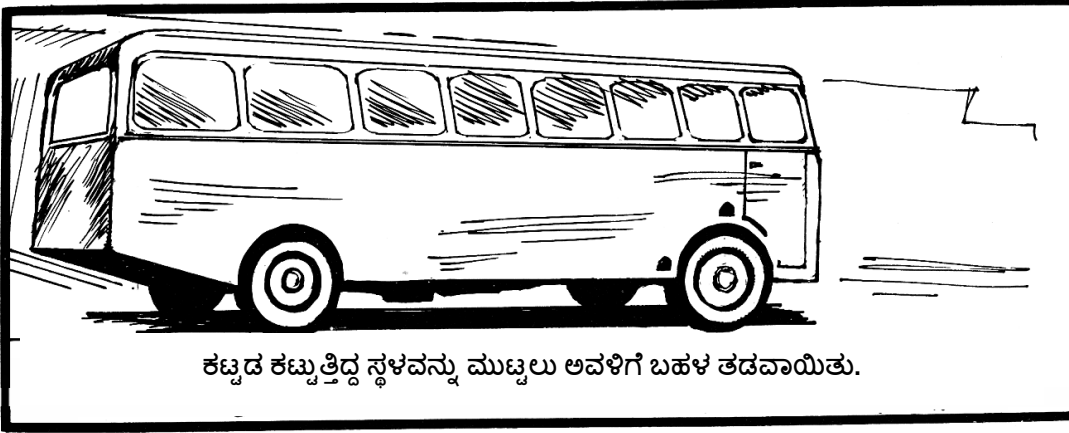
ಬಹುತೇಕ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದವರಿರಬೇಕು. ಕಂಠಮ್ಮ ಕೂಡ ಈ ಮೊದಲು ಒಂದೆರಡು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿದಿದ್ದಳು.

ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಬಸ್ಸು ಬಂದಿತು.

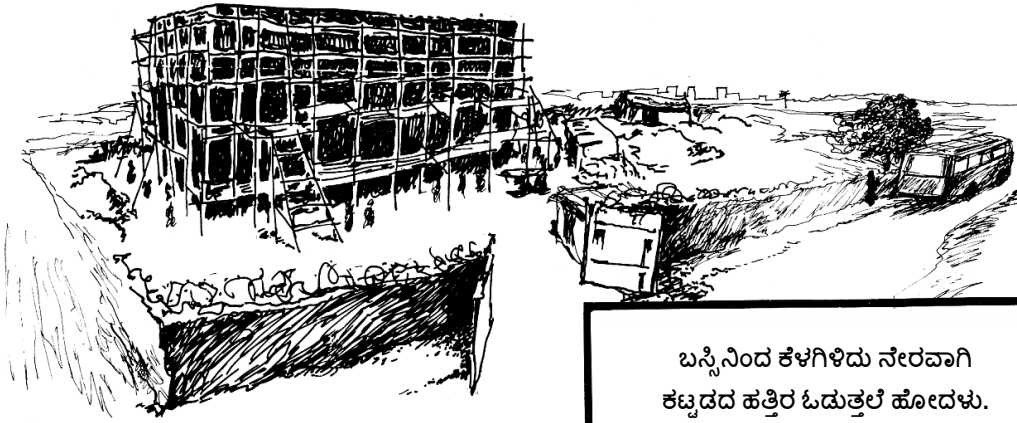
ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ನೂಕುತ, ನುಗ್ಗುತ್ತ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಳಹೊಕ್ಕಳು.

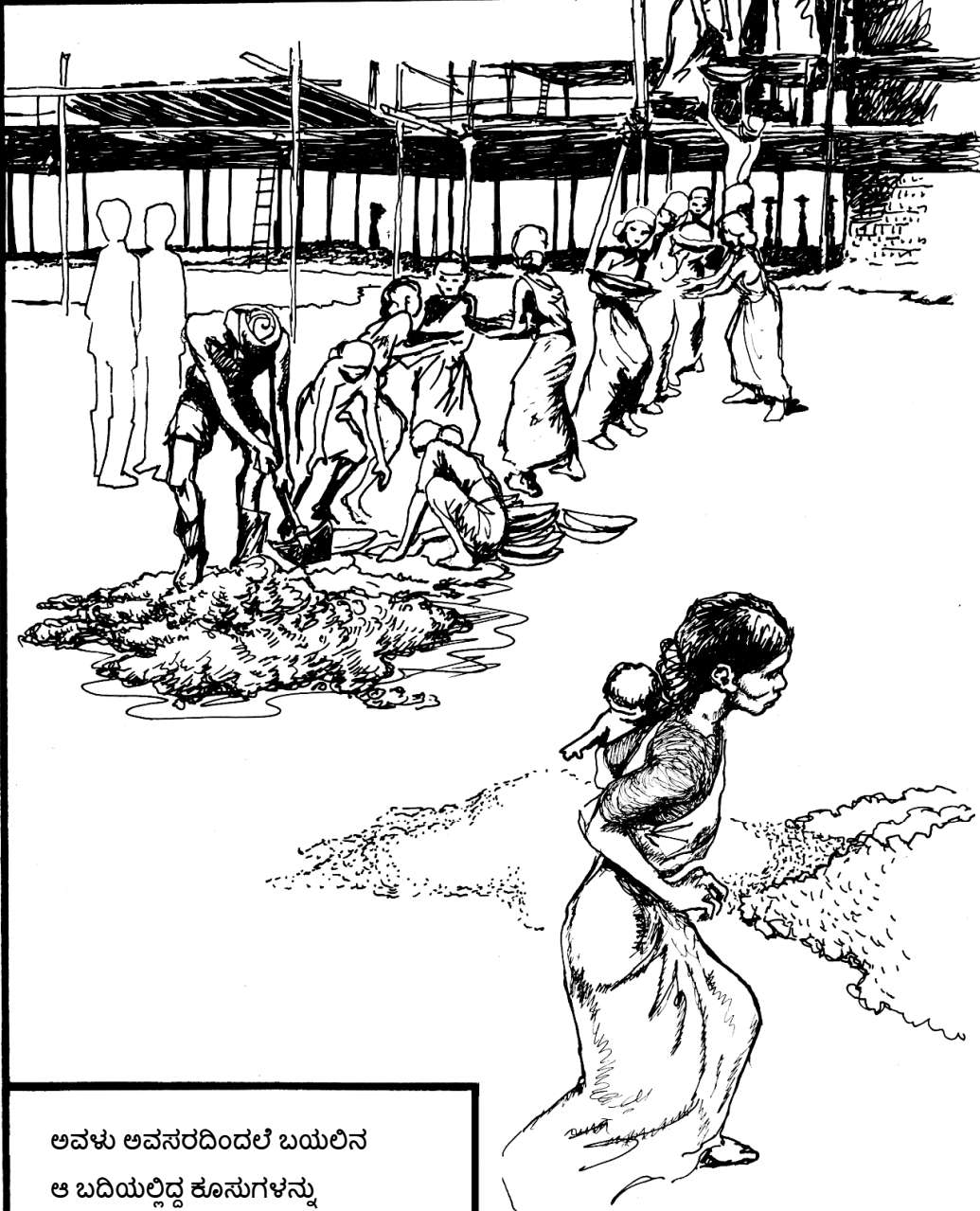
ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ತಡವಾಯಿತು.

ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ನೇರವಾಗಿ
ಕಟ್ಟಡದ ಹತ್ತಿರ ಓಡುತ್ತಲೇ ಹೋದಳು.

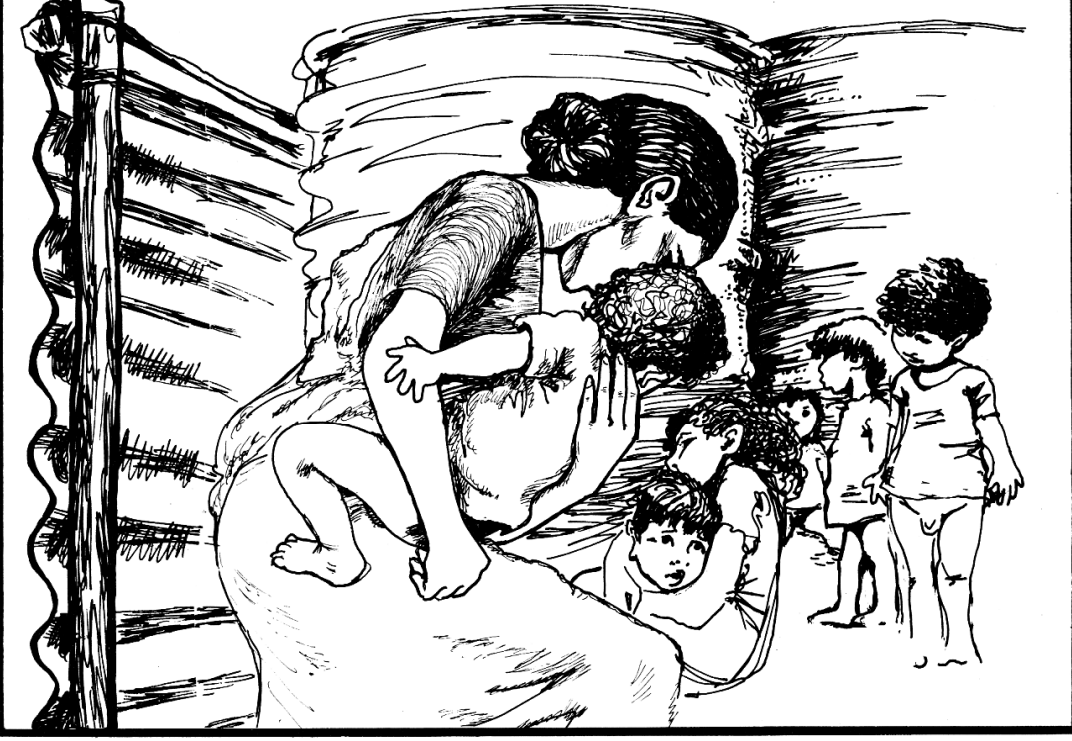

ಕೆಲಸ ರಭಸದಿಂದ ನಡೆದಿತ್ತು. ಗಂಡಾಳು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಗಳು
ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತು ಸಿಮೆಂಟಿನ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು
ಮುಂದೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರೂ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

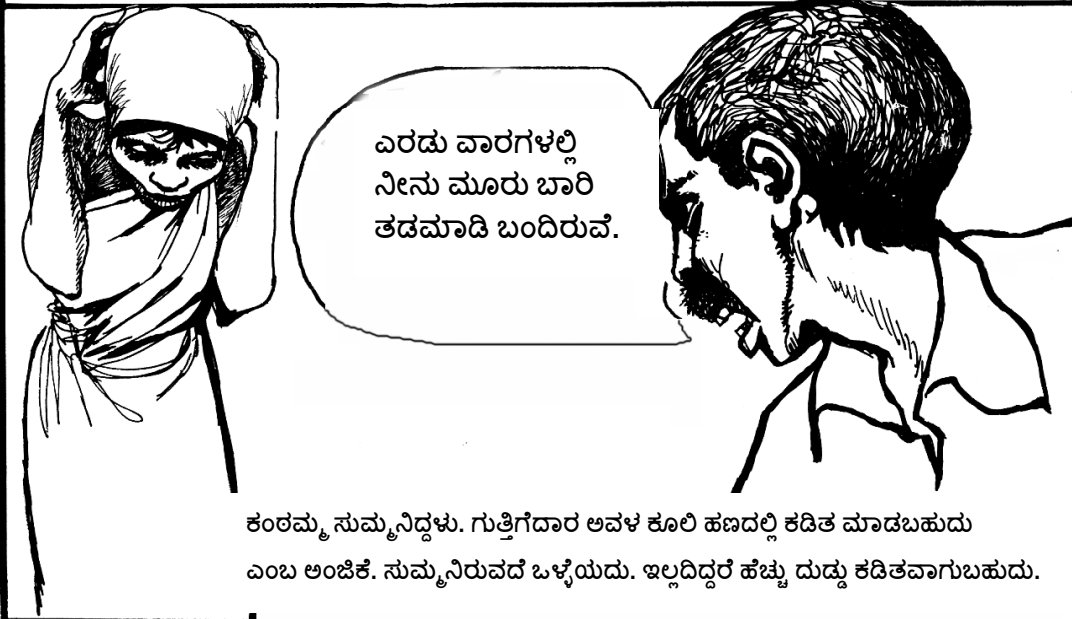

ಅವಳು ಅವಸರದಿಂದಲೇ ಬಯಲಿನ
ಆ ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೂಸುಗಳನ್ನು
ಮಲಗಿಸುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ಅವಳು ತಾಯಿಗಾಗಿ ಇದ್ದದ್ದರಲ್ಲಿಯೇ ತುಸು ಜಾಗ ಮಾಡಿದಳು.
ಕಂಠಮ್ಮನ ದುಡಿಮೆ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ತಾಯಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಿತ್ತು.

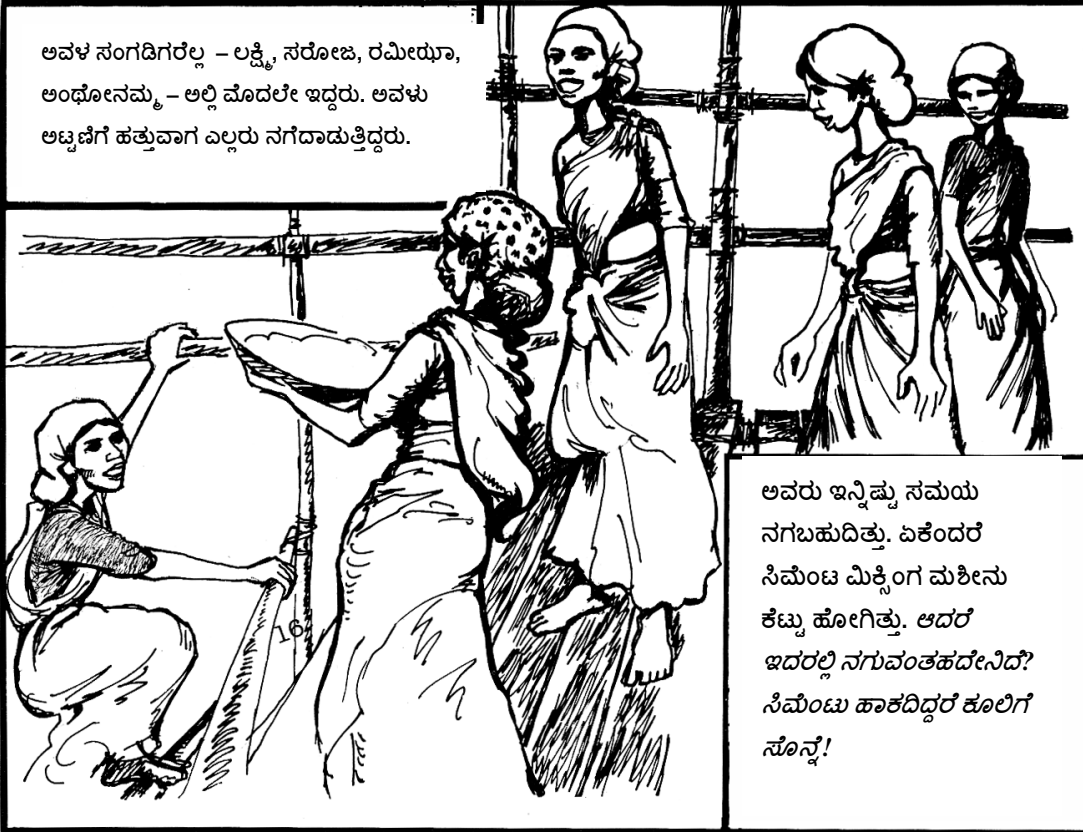
ಕಂಠಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತಿ ಹೆಣ್ಣಾಳುಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಳು.
ಆದರೆ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರನು ಈ ಮೊದಲೇ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದನು.

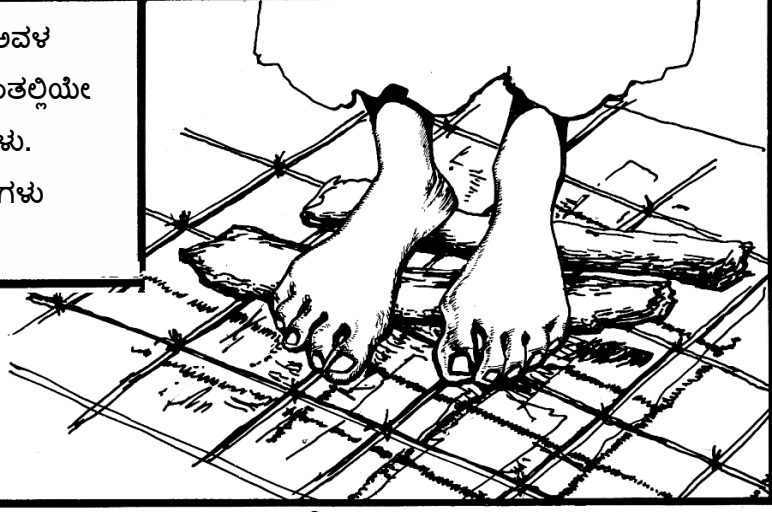
ಅವಳು ಅಟ್ಟಣಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ತನ್ನ
ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜಾಗವನ್ನು ಸೇರಿದಳು.

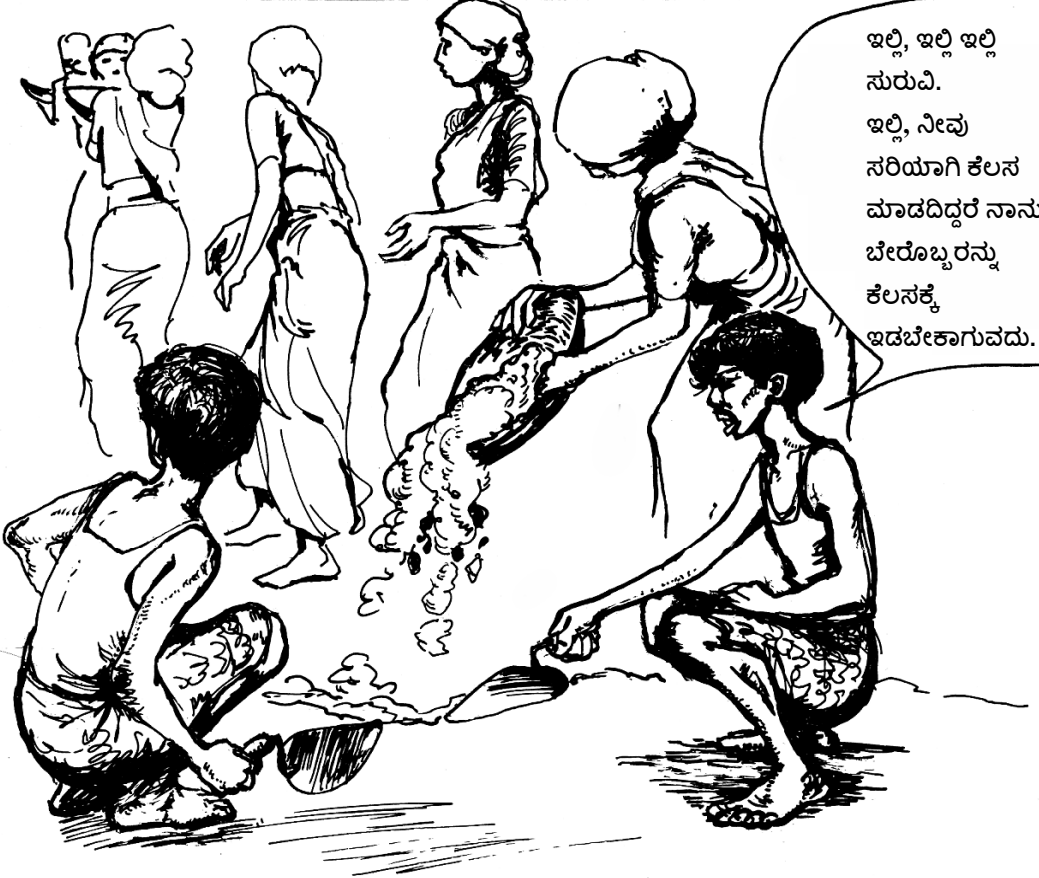
ಅವಳ ಸಂಗಡಿಗರಲ್ಲ - ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಸರೋಜ, ರಮೇಶ್ವರಾ,
ಅಂಥೋನಮ್ಮ - ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಇದ್ದರು. ಅವಳು
ಅಟ್ಟಣಿಗೆ ಹತ್ತುವಾಗ ಎಲ್ಲರು ನಗದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಸಮಯ
ನಗಬಹುದಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ
ಸಿಮೆಂಟ್ ಮಿಕ್ಸಿಂಗ್ ಮಶೀನು
ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿತ್ತು. ಆದರೆ
ಇದರಲ್ಲಿ ನಗುವಂತಹದೇನಿದೆ?
ಸಿಮೆಂಟ್ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಕೂಲಿಗೆ
ಸೊನ್ನೆ!

ಸ್ವೀಲಿನ ಚೂಪಾದ ತಂತಿಗಳು ಅವಳ
ತಳಗಾಲನ್ನು ಚುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದವು. ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ
ಅವಳು ಏನನ್ನೂ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಳು.
ಅವಳಿಗೆ ಎರಡು ಕಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಡುಗಳು
ದೊರೆತವು.

ಕೆಲ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಬುಟ್ಟಿಗಳು ರಭಸದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರತೊಡಗಿದವು.

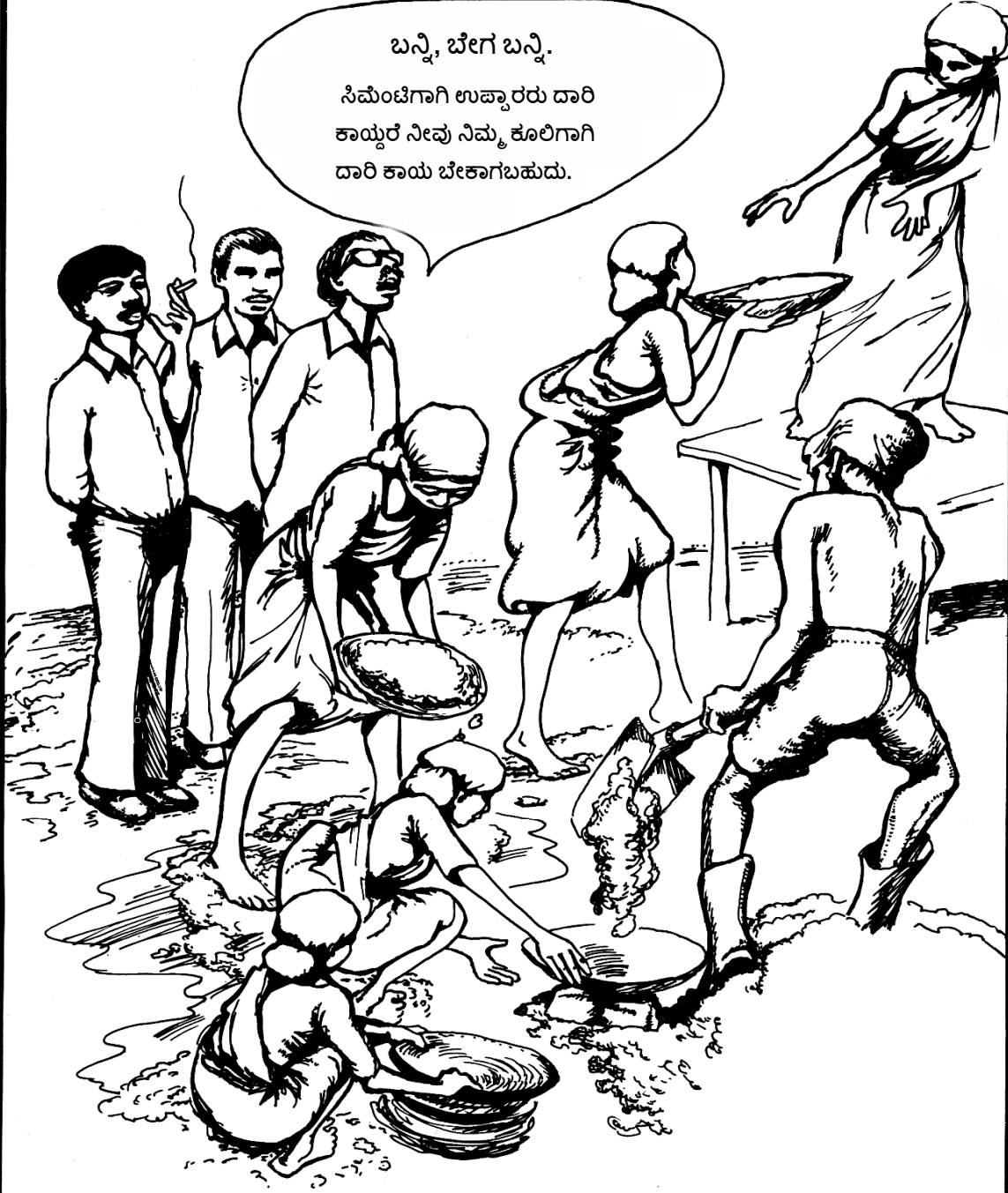
ಇಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ
ಸುರುವಿ.
ಇಲ್ಲಿ, ನೀವು
ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ
ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾನು
ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನು
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
ಇಡಬೇಕಾಗುವದು.

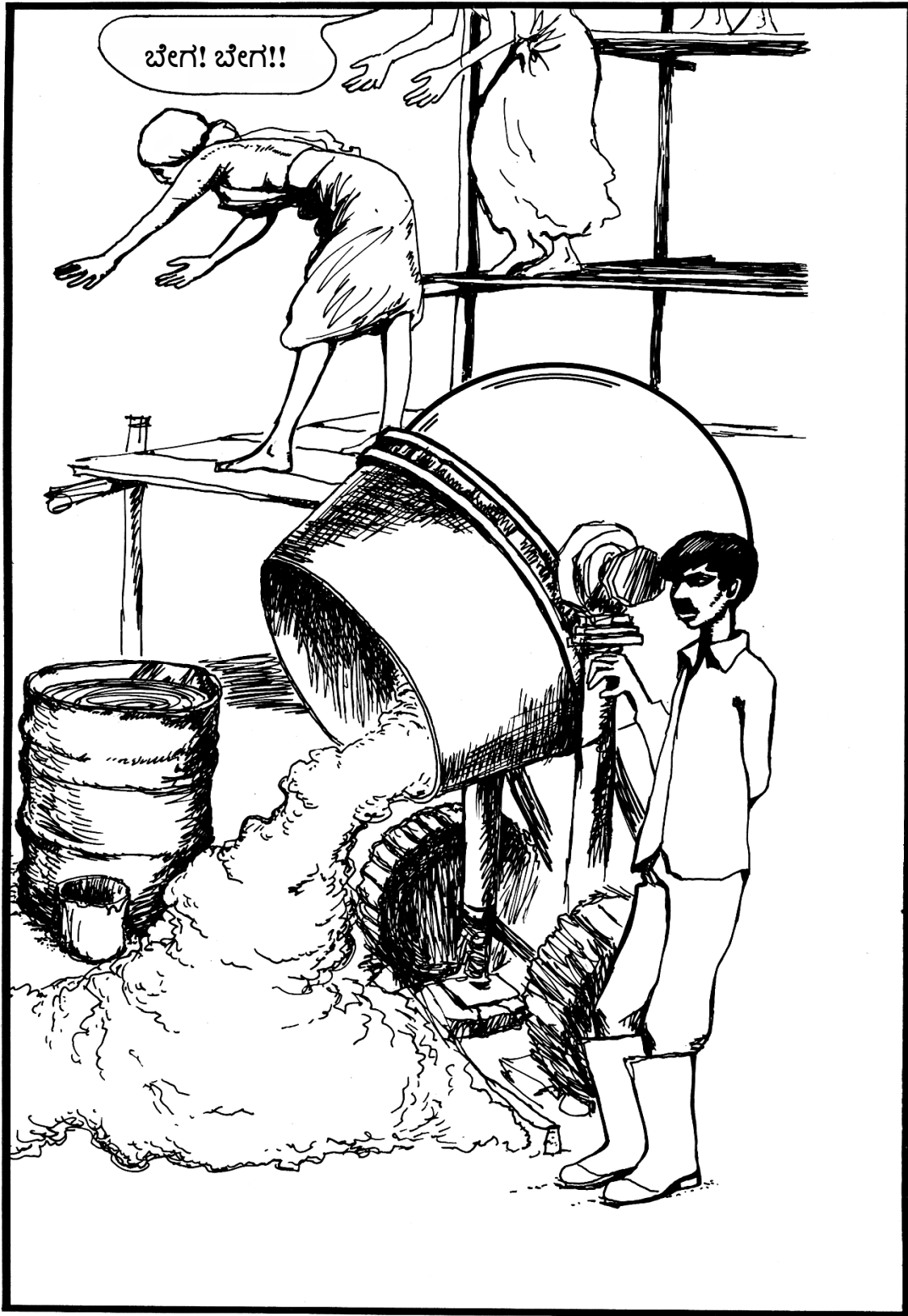
ಉಪ್ಪಾರ ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜಬರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಅವಸರದಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋದರು. ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಕೆಲಸ
ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಕೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿತವಾಗಬಹುದು.

ಬನ್ನಿ, ಬೇಗ ಬನ್ನಿ.

ಸಿಮೆಂಟಿಗಾಗಿ ಉಪ್ಪಾರರು ದಾರಿ
ಕಾಯ್ದರೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕೂಲಿಗಾಗಿ
ದಾರಿ ಕಾಯ ಬೇಕಾಗಬಹುದು.

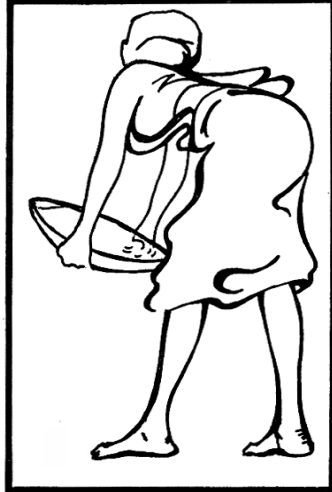

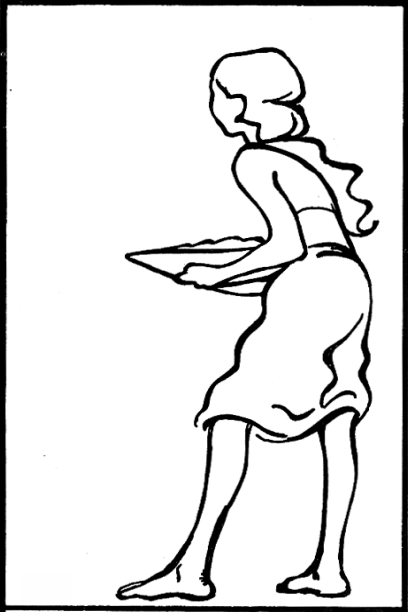
ಬುಟ್ಟಿ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು.

7 ಕೇಜಿ ಭಾರ!

ನಿರಂತರವಾಗಿ ಚಲಿಸುವಂತಹದು!

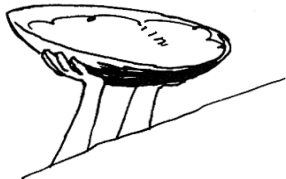
ವೇಳೆ ಸರಿದಂತೆಯೇ!

ಬುಟ್ಟಿಗಳ ಎಣಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ

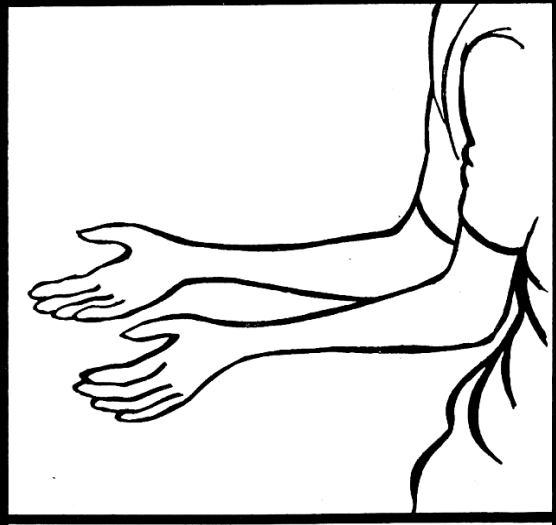

ದಿನ ಮುಗಿಯುವದು

ಇನ್ನೊಂದು ಬುಟ್ಟಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿದೆ.

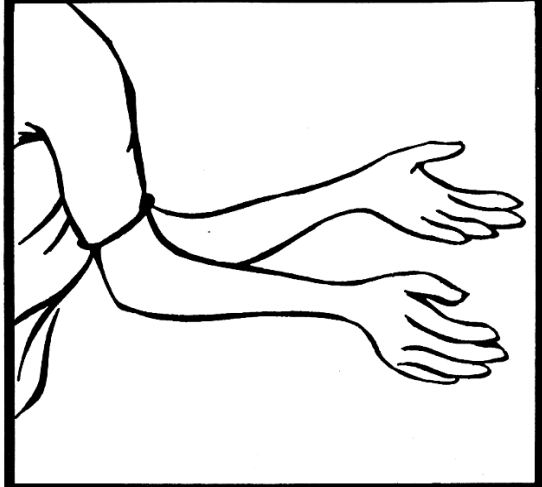

ಸಿಮೆಂಟು ಬರುತ್ತಲೆ ಇದೆ.

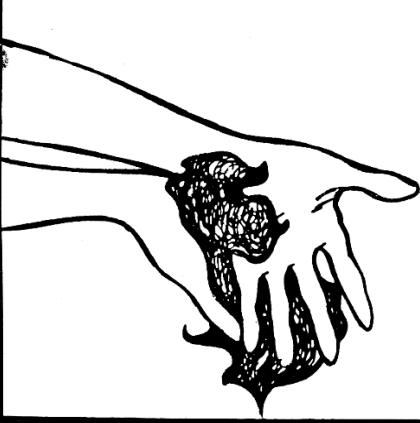

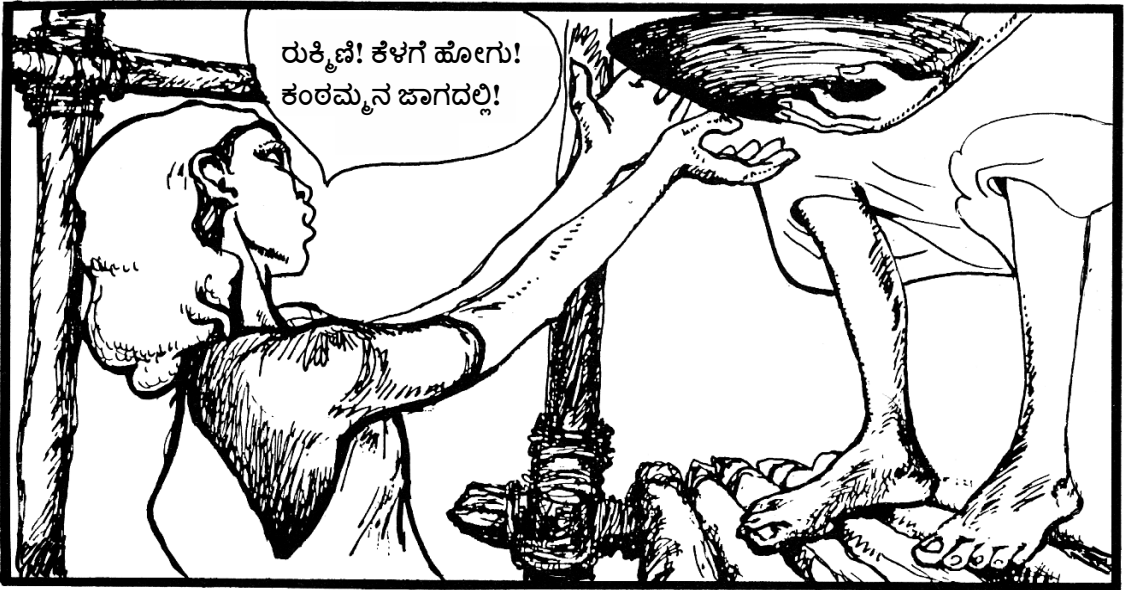
ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ,

ನಿಮ್ಮ ಹಿನ್ನೆ ಮುಗಿದಾಗಲೇ

ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದಿವಸದ ಕೂಲಿ!

ರುಕ್ಕಿಣಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಕಂಠಮ್ಮನ
ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

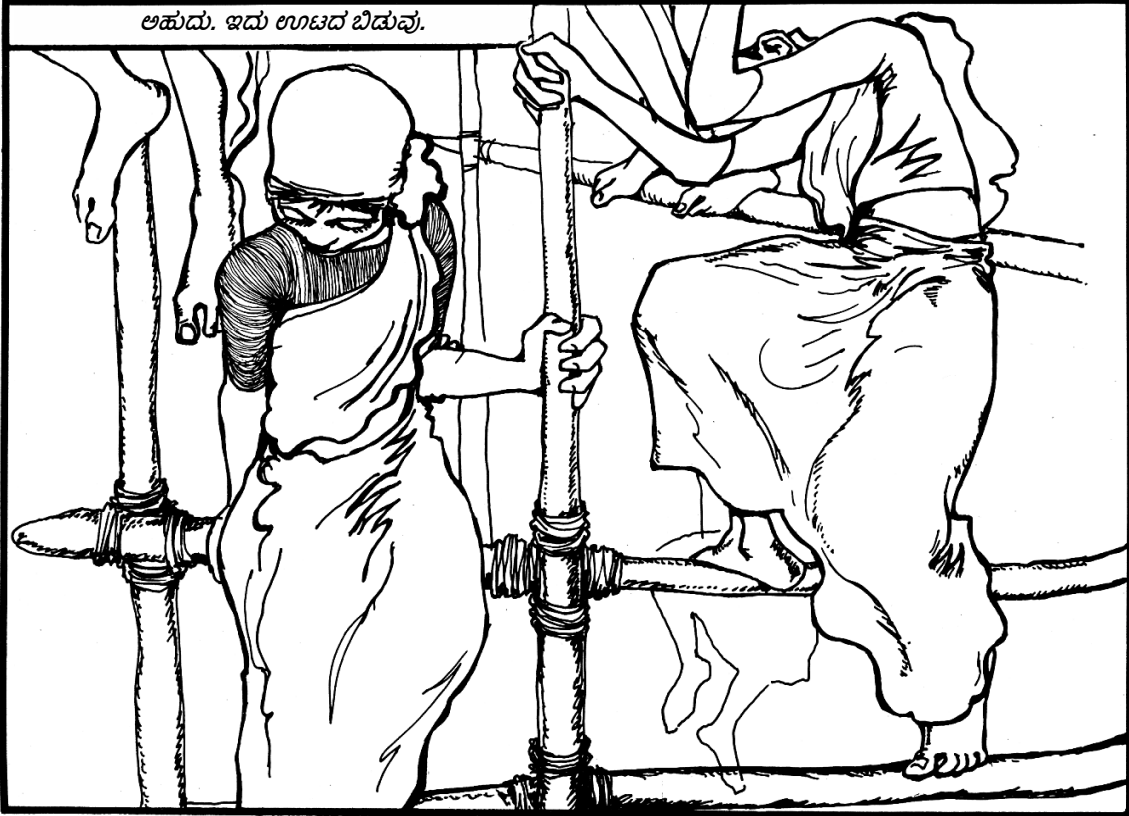
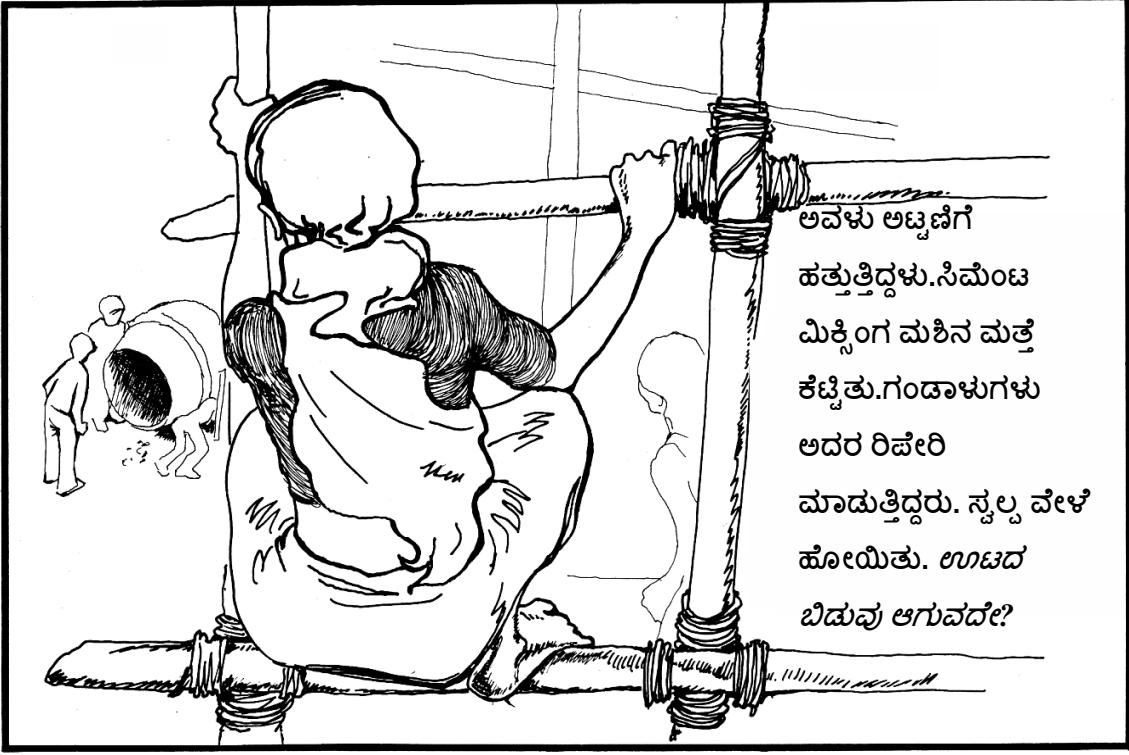

ಕಂಠಮ್ಮ ಕೆಳಗಿಳಿದಳು.

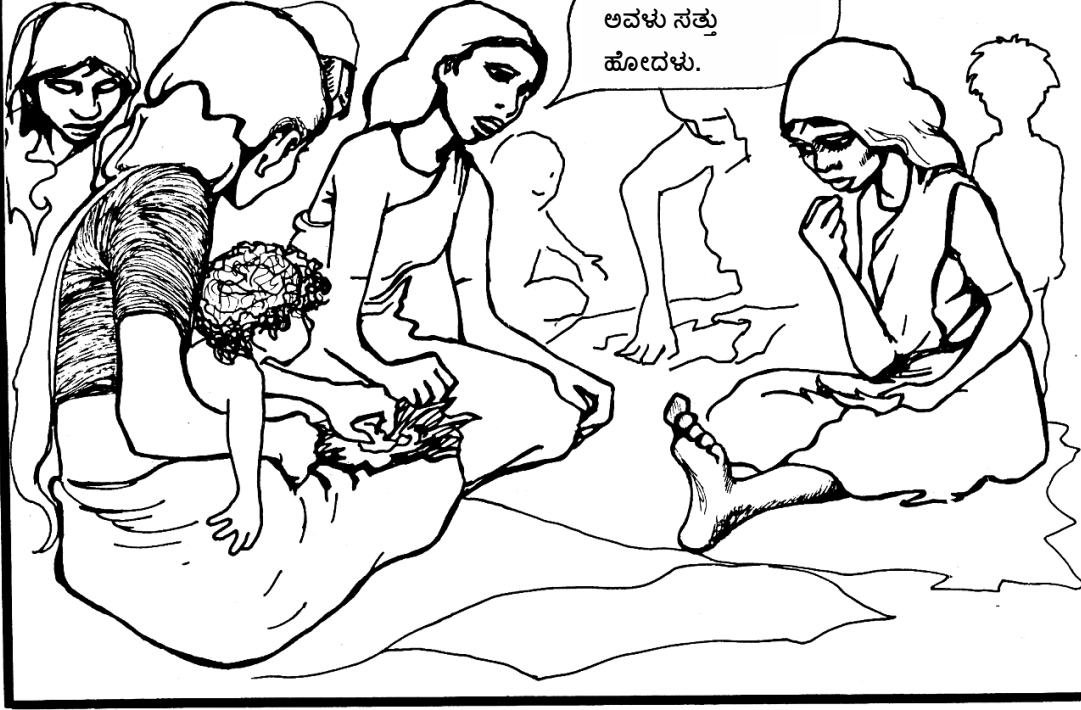

ಕೂಸಿಗೆ ಮೊಲೆಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದಳು.

ಎಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಉಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸರೋಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕತೆಯನ್ನು ಕಂಠಮ್ಮ ಆಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ವೃತ್ತಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಫೋಟೊ ಬಂದ ಆ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ತೀರಿಕೊಂಡಳು.

ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೆ ಅವಳ ಮದುವೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಗಂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವಳ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೊಡಲು ಶಕ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

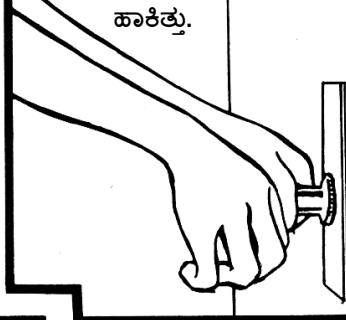
ದಿನಬೆಳಗಾದರೆ ಜಗಳ. ಬೈಗಳ ಸುರಿಮಳೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಏನು ಸಿಗದು ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಆ ದುರ್ಘಟನೆ.

ಅವಳ ಸೀರೆಗೆ
ಉರಿ ಹತ್ತಿತು.
ಅವಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ
ನಂದಿಸಲು
ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಅವಳು ಹೊರಬೀಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು.
ಆದರೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಚಲಕ
ಹಾಕಿತ್ತು.

ಜ್ವಾಲೆ ಎಲ್ಲ ಬದಿಗೂ ಹರಡತೊಡಗಿತು.

ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದಳು. ಕೂಗಿದಳು,
ಜೋರುಜೋರಾಗಿ ಚೀರಿದಳು.
ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಸತ್ತು ಹೋದಳು.

ಆದರೆ ಜನರು ಅದು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದ ಅನಾಹುತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವನು ಅವಳ ಮೇಲೆ
ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಉಗ್ಗಿ ಸೀರೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಚಲಕ ಹಾಕಿದನಂತೆ.

ರಮೀಯಾ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು.

ಅವಳ ನೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಿದ್ದಳಂತೆ.
ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಗು ಇತ್ತು. ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸು.
ಅವಳ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಹುಶಾರಿ- ರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
ಅವಳು ಆಸ್ತತ್ಯೆಗೆ ಹೋದಳು. ಅವಳನ್ನು
ಡಾಕ್ಟರರು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು.

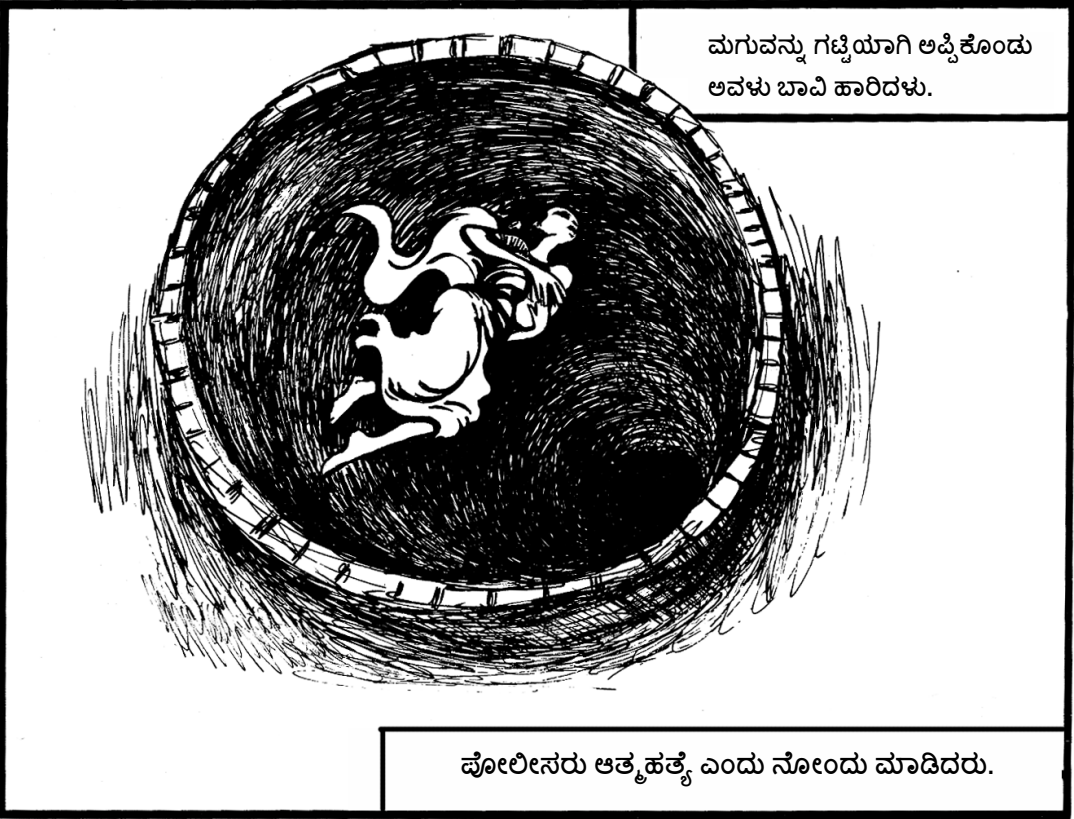
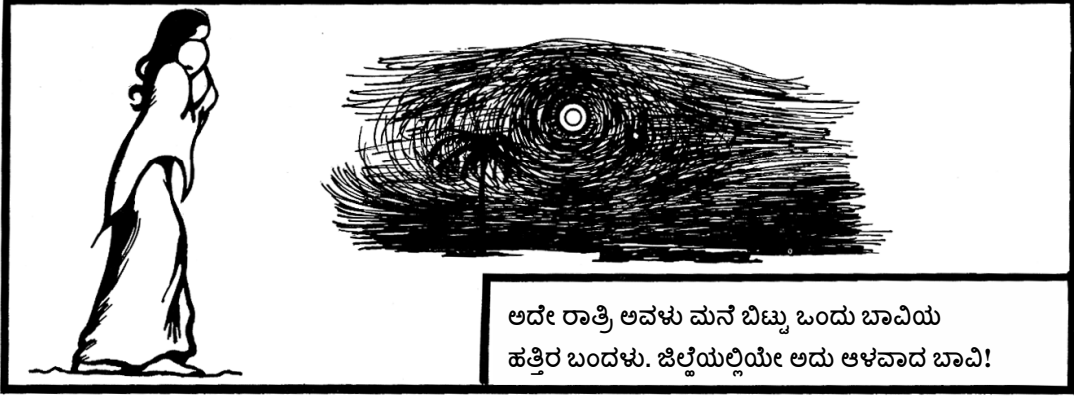
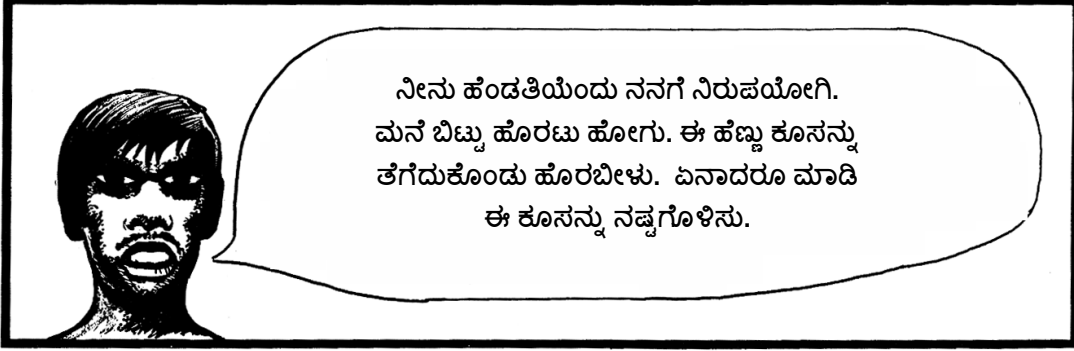
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಾರವು.
ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

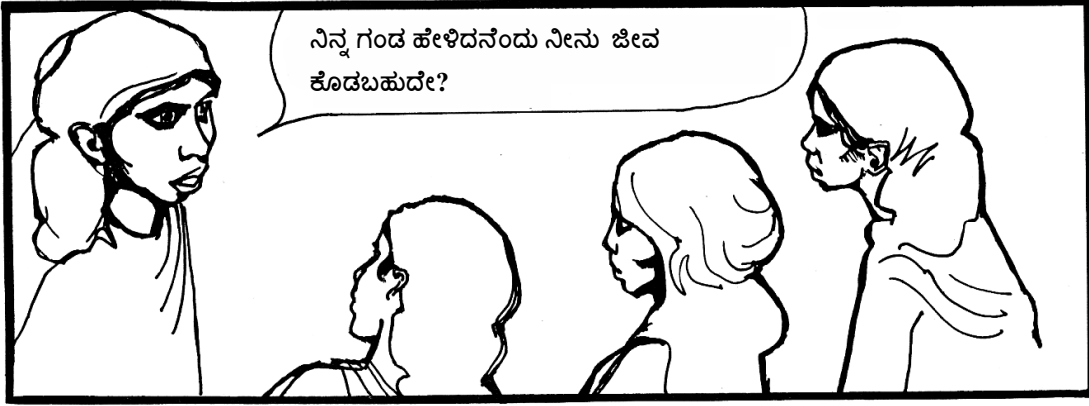

ಅವಳ ಗಂಡ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದನು.

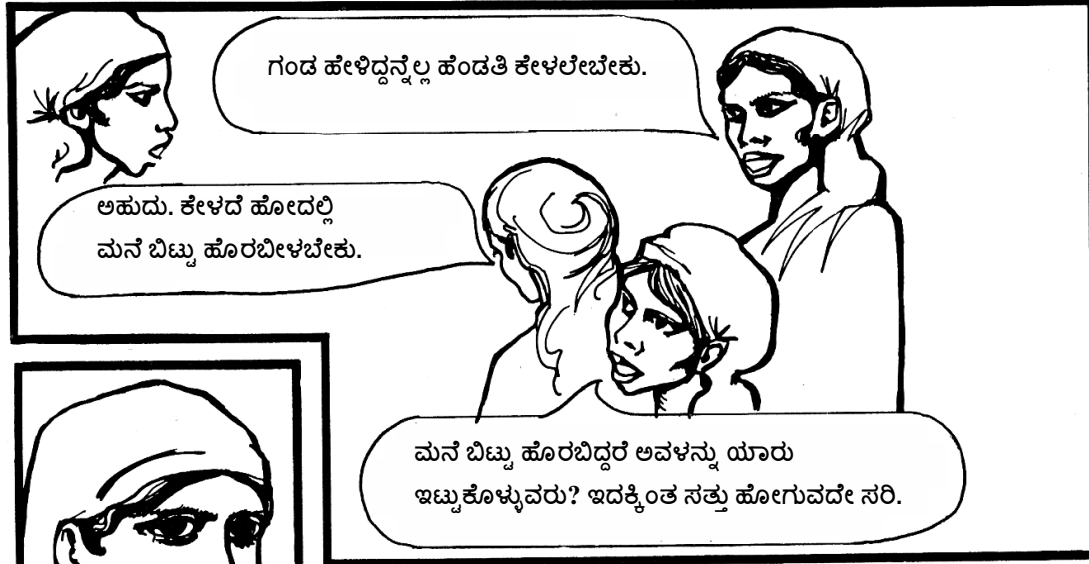

ನಾನು ನಿನಗೆ ಗಂಡು
ಮಗುಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ.
ಇನ್ನು ನೀನು ಎಂದಿಗೂ
ಹಡೆಯಲಾರೆ.

ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಹೇಳಿದನೆಂದು ನೀನು ಜೀವ
ಕೊಡಬಹುದೇ?

ಗಂಡ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೆಂಡತಿ ಕೇಳಲೇಬೇಕು.

ಅಹುದು. ಕೇಳದೆ ಹೋದಲ್ಲಿ
ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬೀಳಬೇಕು.

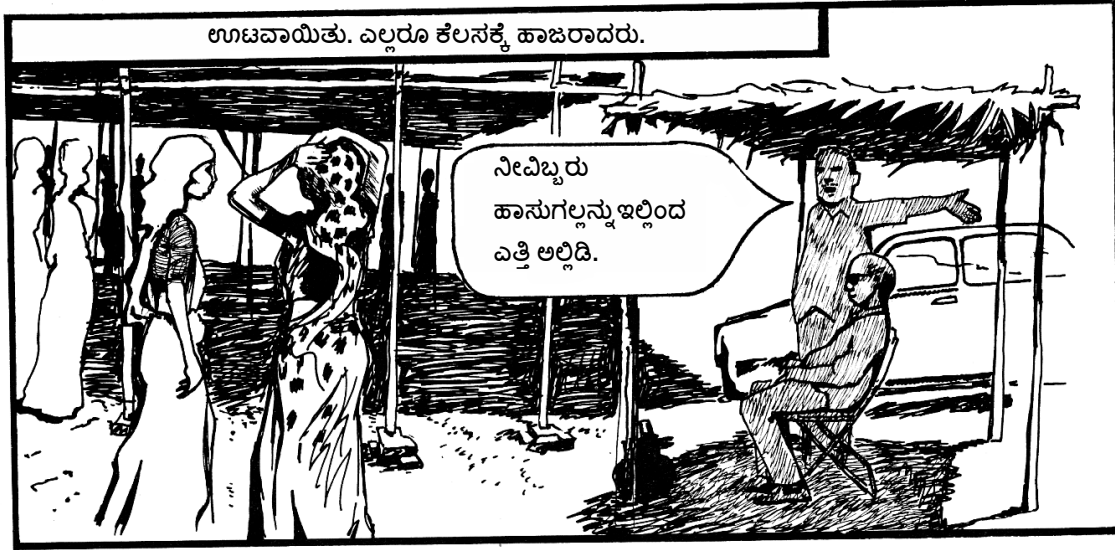
ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬಿದ್ದರೆ ಅವಳನ್ನು ಯಾರು
ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು? ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸತ್ತು ಹೋಗುವದೇ ಸರಿ.

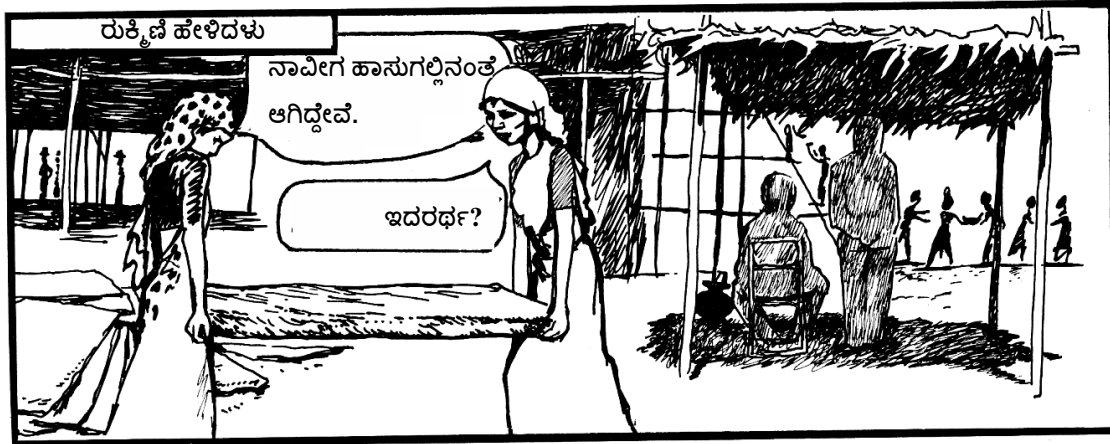
ಹೆಂಗಸು ಕೂಡ ಮನುಷ್ಯಳು. ಉಳಿದವರಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಕೂಡ
ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಏಕೆ ನೋಡುವದಿಲ್ಲ?

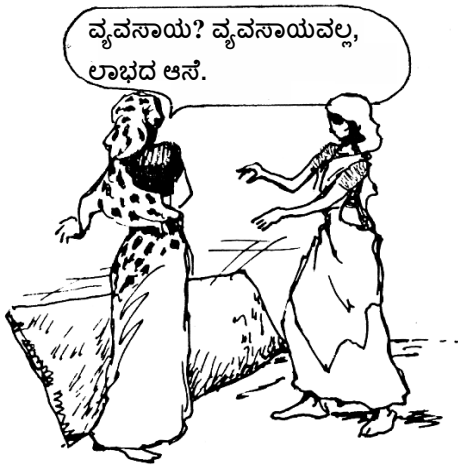
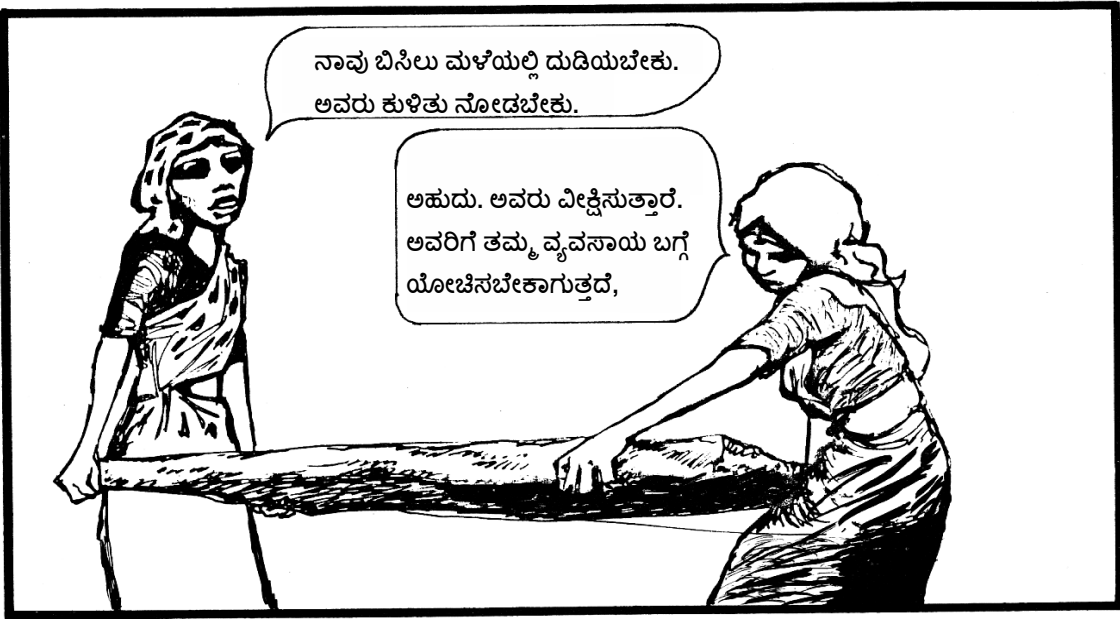
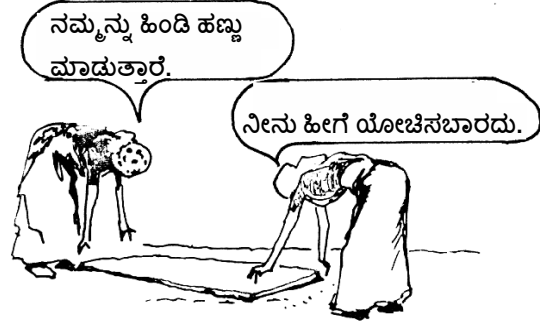
ಬನ್ನಿ!

ಗುತ್ತಿಗೆದಾರನ ಕೂಗು.

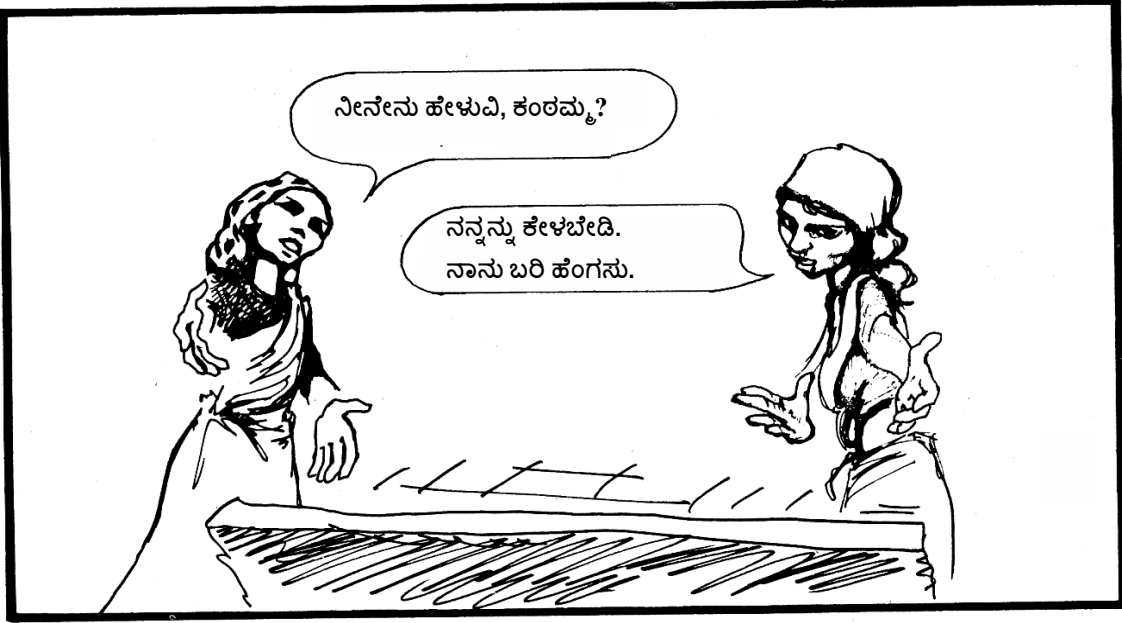

ಮೊದಮೊದಲು ಕೆಲಸ ಬಹಳ ದಣಿವಾಗುವಂತಹದಿತ್ತು. ಕಂಠಮ್ಮನ ಮೈ-ಕೈಗಳು ನೋಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಲಾರಿ ತುಂಬಿದ ಹಾಸುಗಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಮೂಲೆಂದೆನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು.

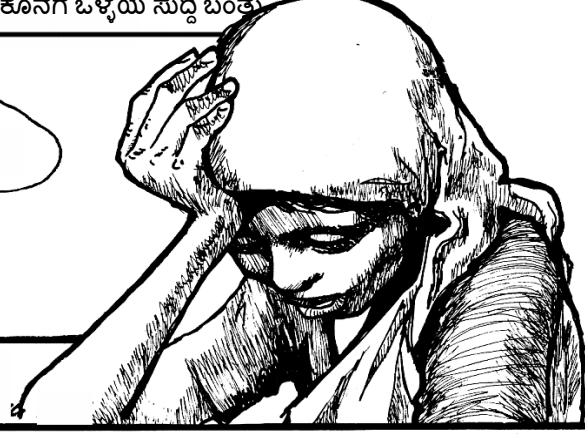
ಆದರೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ
ಮಾತುಗಳ ಕುರಿತು
ಕಂಠಮ್ಮ
ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದಳು.

ದಿನದ ಉಳಿದ ವೇಳೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ದಿನದ ಕೊನೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು.

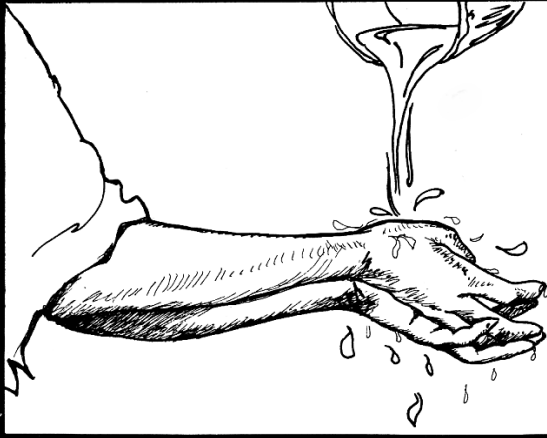
ಎಲ್ಲರು ಬನ್ನಿ. ಕೂಲಿಯ ದುಡ್ಡು
ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ವಾರದ ಕೂಲಿ ಬಾಕಿ ಇತ್ತು. ಇಷ್ಟೊಂದು ವೇಳೆ
ಕಾಯುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು.

ಕಂಠಮೃ, ಇಂದು ರಾತ್ರಿ
ನಿನ್ನ ಗಂಡ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು
ಬರುವನು.

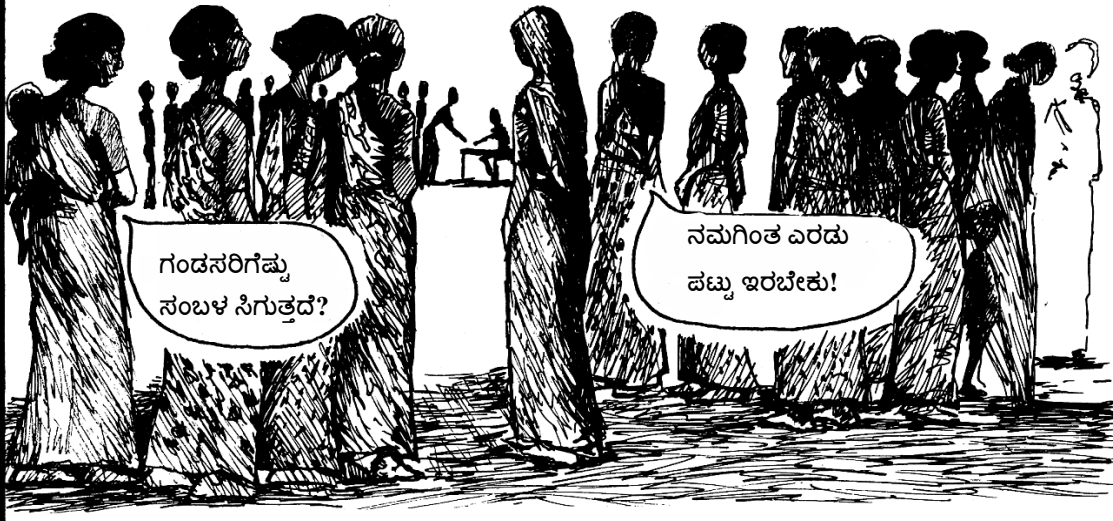
ಅವಳ ಗಂಡ ಕಣ್ಣಪ್ಪ. ನೆರೆಗುಡುಕ.
ಯಾವಾಗಲೂ ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ.

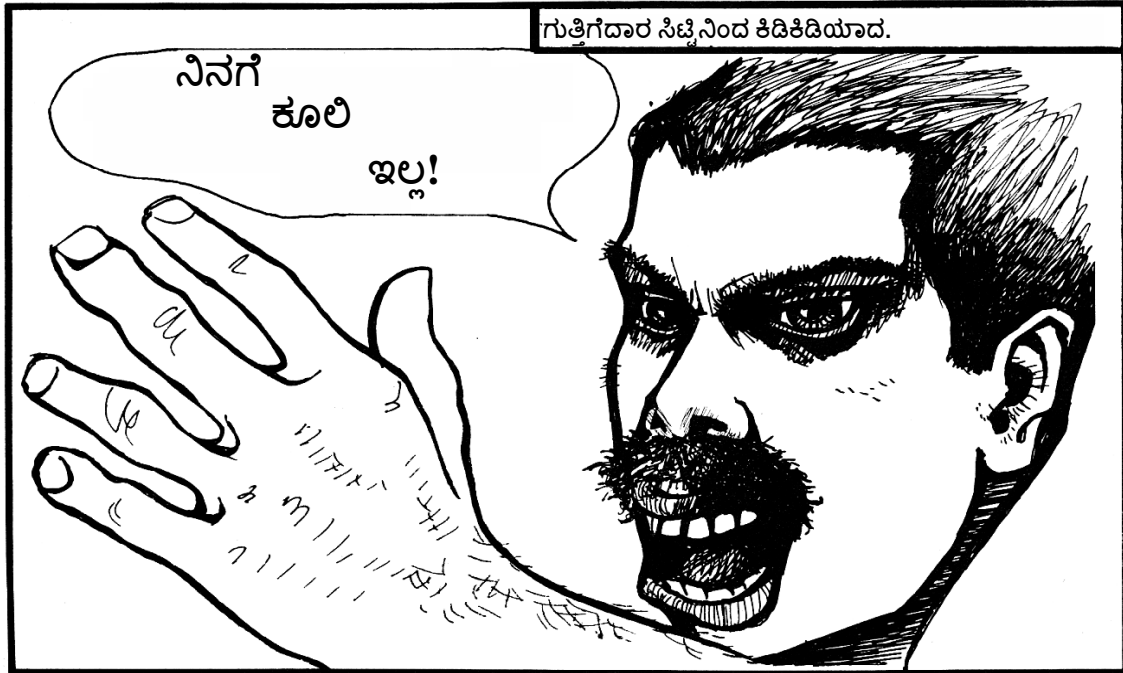
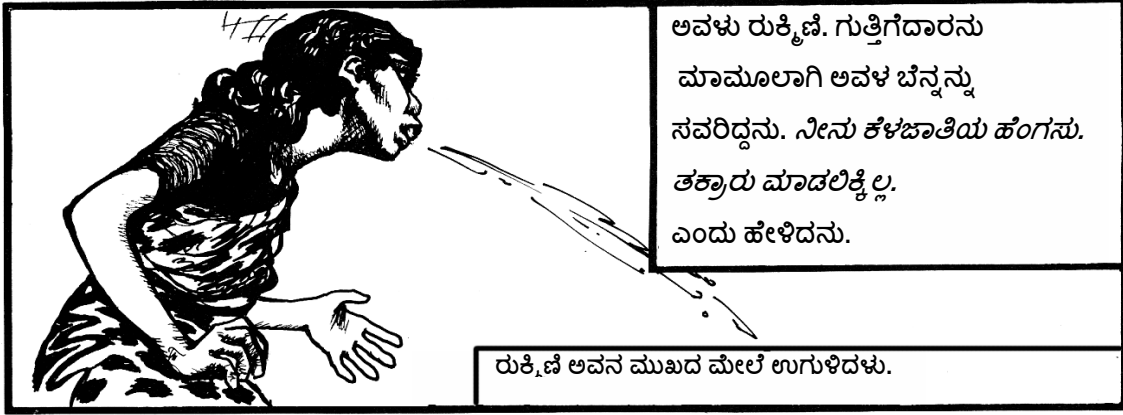

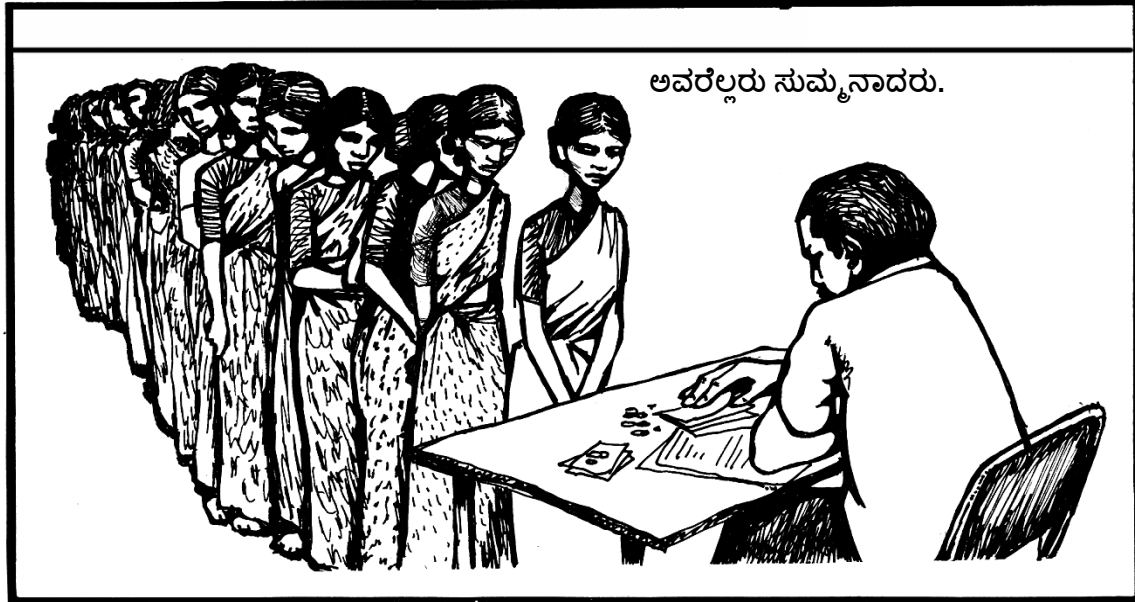
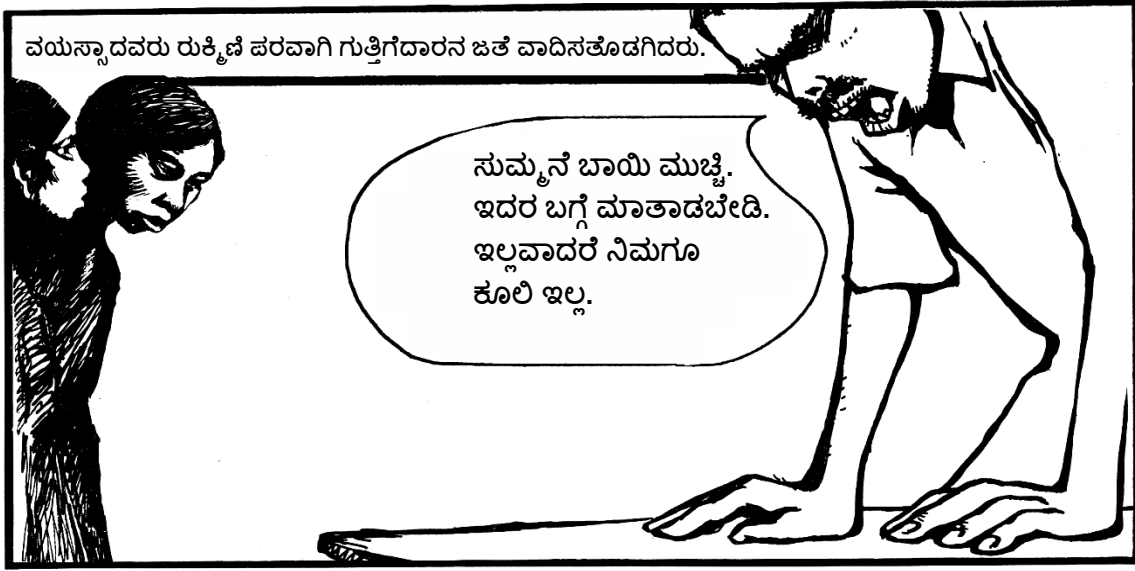
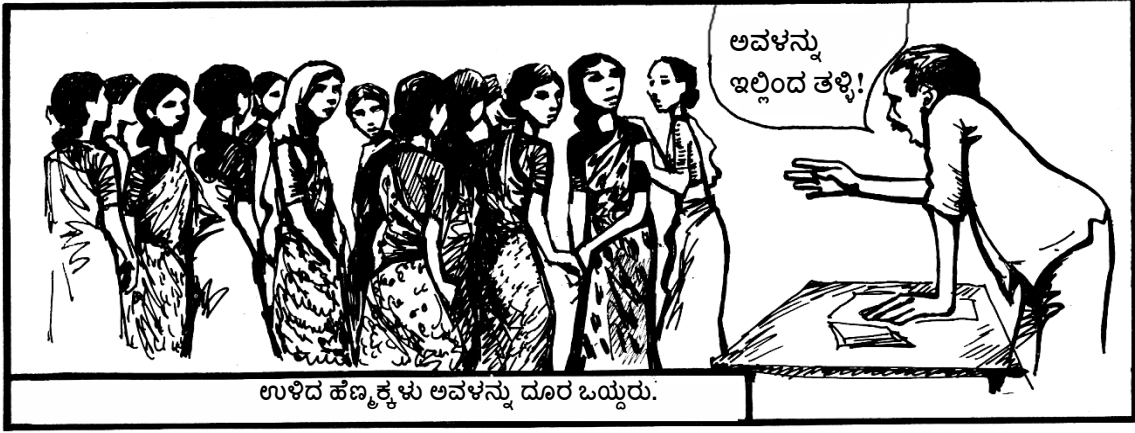
ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣುಕೈಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತರು.

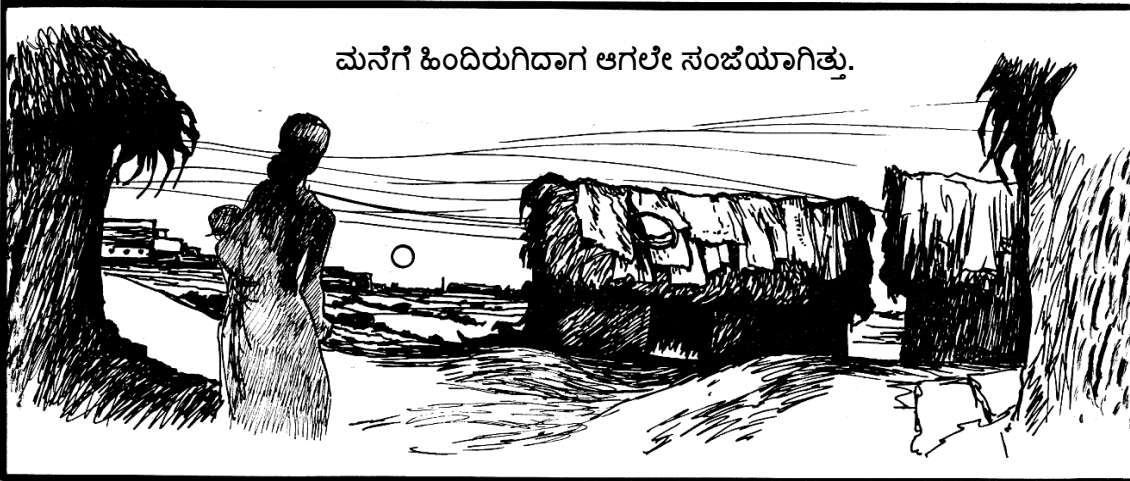
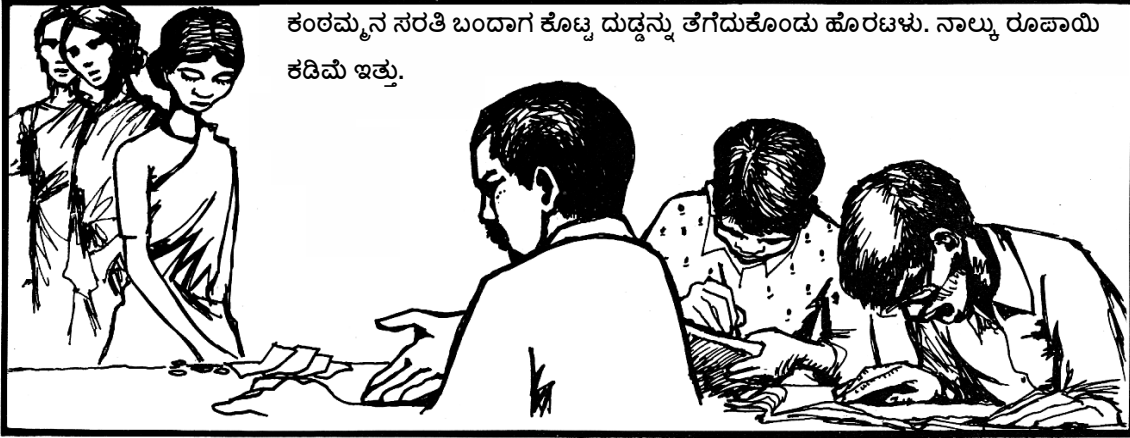
ಗಂಡಸರಿಗೆಷ್ಟು
ಸಂಬಳ ಸಿಗುತ್ತದೆ?

ನಮಗಿಂತ ಎರಡು
ಪಟ್ಟು ಇರಬೇಕು!

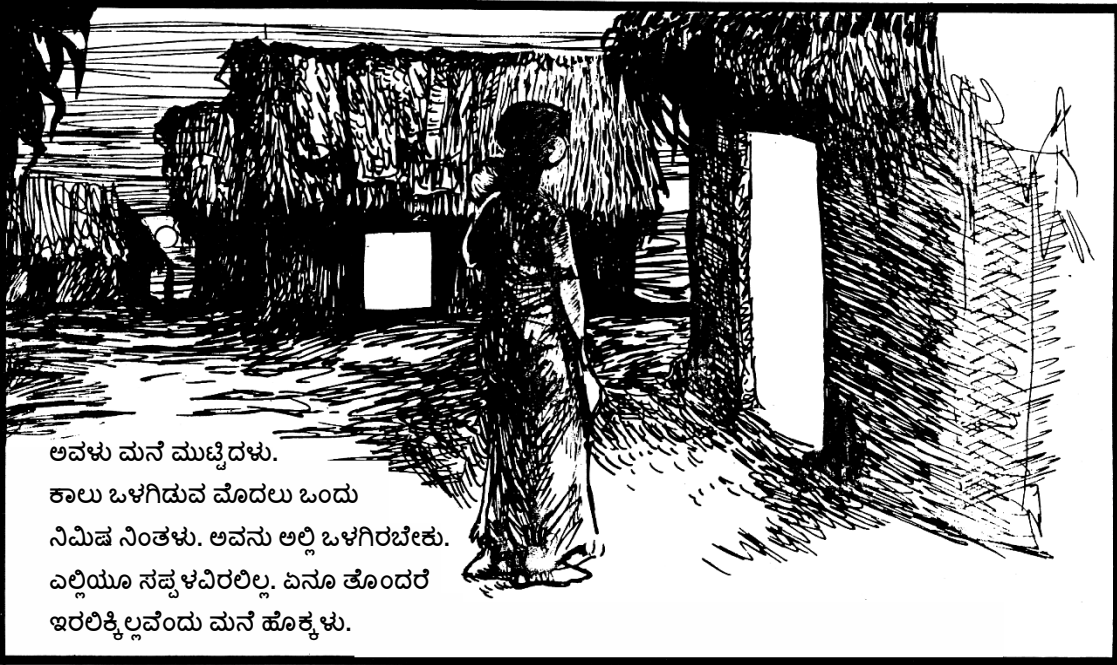

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಸಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ನಿಂತಳು.
ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಮ್ಮ ಇದ್ದಳು.

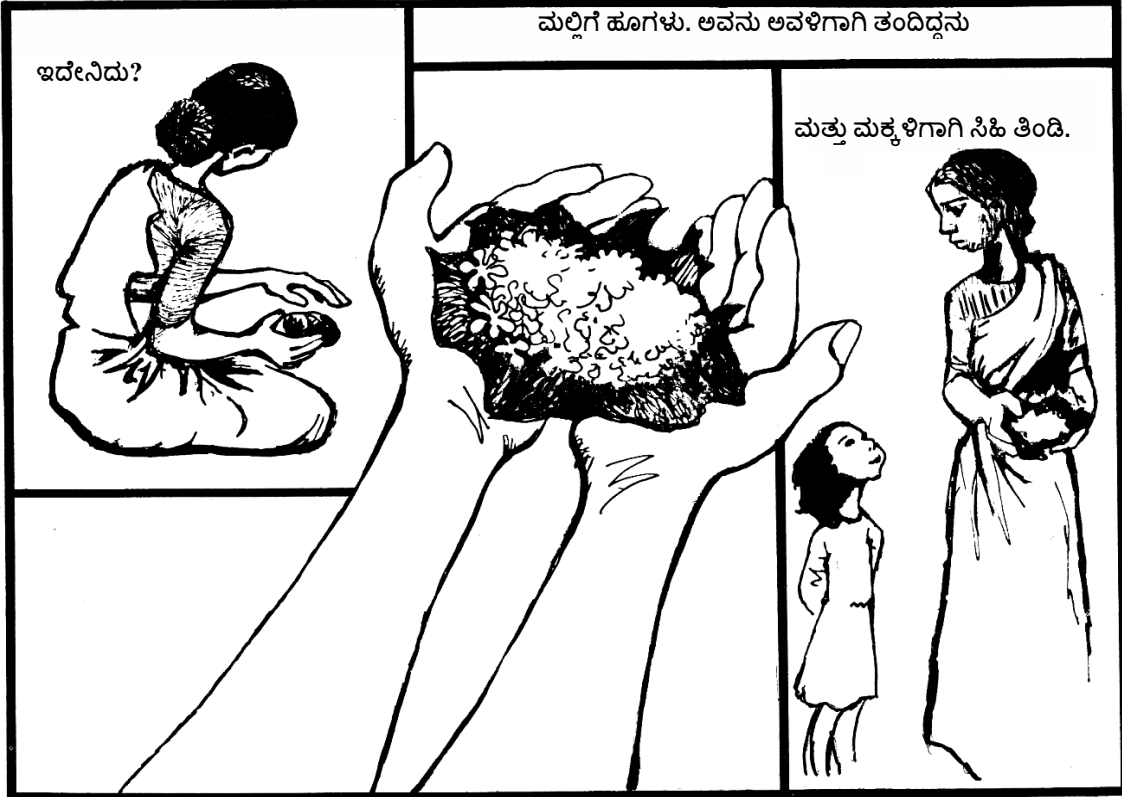
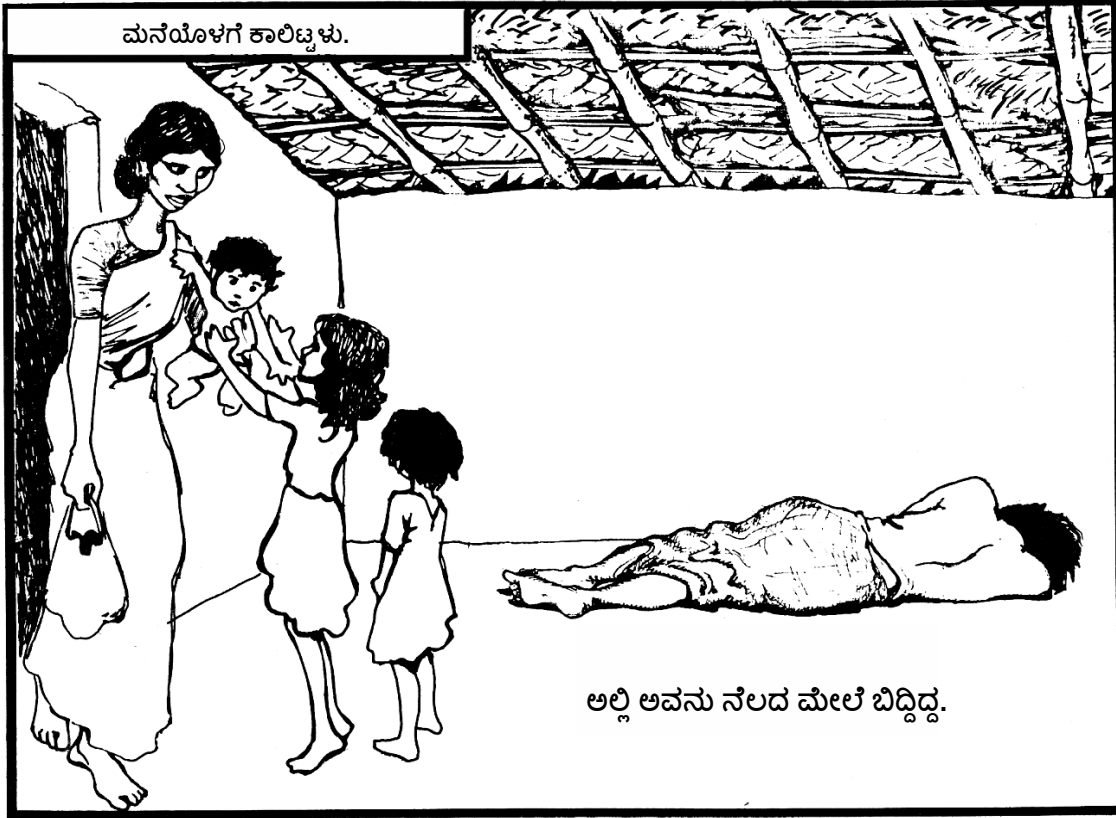

ನೀನು ಜಾಣಳಮ್ಮ! ನಿನ್ನ ಗಂಡ ನೋಡುವ
ಮೊದಲೇ ನೀನು ದಿನಸಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಿ.
ಅವನಿಗಲೇ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಅವಳು ಮನೆ ಮುಟ್ಟಿದಳು.
ಕಾಲು ಒಳಗಿಡುವ ಮೊದಲು ಒಂದು
ನಿಮಿಷ ನಿಂತಳು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಒಳಗಿರಬೇಕು.
ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಪ್ಪಳವಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನೂ ತೊಂದರೆ
ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನೆ ಹೊಕ್ಕಳು.

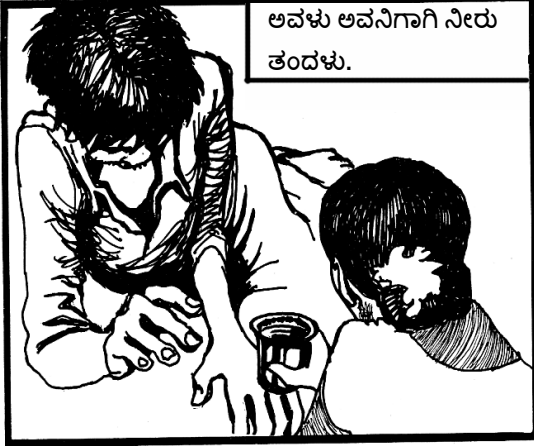
ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಭಕ್ತನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅದಡ್ಡೆಲ್ಲವನ್ನು
ಹೇಳಿದನು. ಕಂಠಮೃನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ತಿಳಿದವು.

ಅವ್ವ ಬಂಗಲೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು.
ಮತ್ತು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಂಬಳವನ್ನು
ಕಸಿದುಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ಮಲಿಗೆ ಹೂಗಳ ಮತ್ತು ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಯ ಗುಟ್ಟು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಅವಳು ಅವನಿಗಾಗಿ ನೀರು
ತಂದಳು.

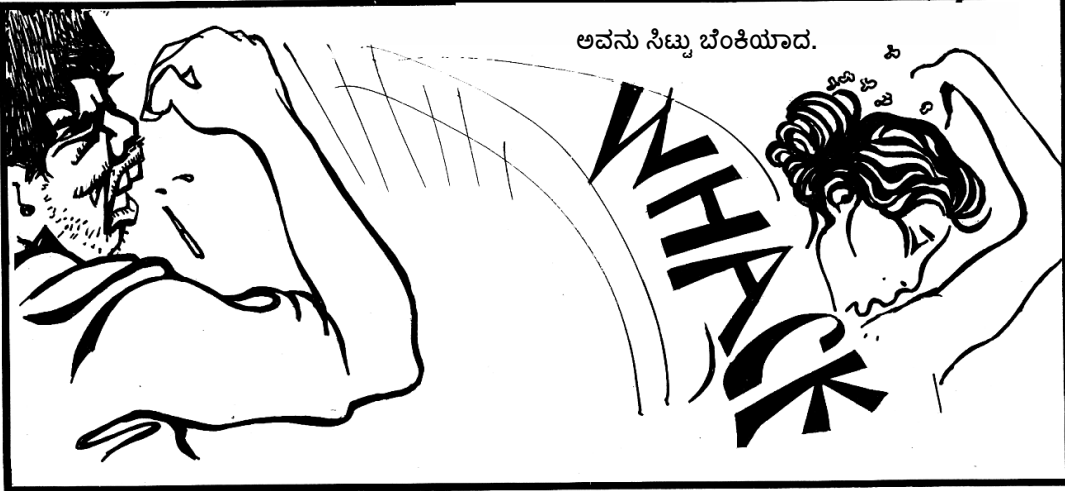
ಅವನು ಗಟಗಟನೆ ನೀರು
ಕುಡಿದನು.

ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೇಕೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವಿ?
ಹೂವು ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲವೆ? ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ತಂದಿದ್ದೆ.

ಅಹುದು, ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ದುಡ್ಡು
ಬಂತು, ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಅವನು ಸಿಟ್ಟು ಬೆಂಕಿಯಾದ.

